

Studiu Biblic

FAPTELE APOSTOLILOR

Partea 2

Partea 2

FAPTELE APOSTOLILOR

Cap. 18 : 23 - 28 : 31

S N I R E C

“

*Te îndemn să trăiești
în această carte.
Cartea "Faptele Apostolilor"
este un tonic, cel mai
extraordinar tonic pe
care-l cunosc în sfera
duhovnicescului.*

Martyn Lloyd Jones

Săptămâna 15 Faptele Apostolilor 18:23 - 19:41 pag.
A treia călătorie misionară a lui Pavel **1**

Săptămâna 16 Faptele Apostolilor 20 pag.
Inima de păstor a lui Pavel **14**

Săptămâna 17 Faptele Apostolilor 21 - 22 pag.
Drumul spre Ierusalim și arestarea lui Pavel **28**

Săptămâna 18 Faptele Apostolilor 23 pag.
Pericole și protecție **42**

Săptămâna 19 Faptele Apostolilor 24 pag.
Pavel înaintea lui Felix **52**

Săptămâna 20 Faptele Apostolilor 25 - 26 pag.
Mărturia înaintea lui Festus și Agripa **63**

Săptămâna 21 Faptele Apostolilor 27 pag.
Călătoria lui Pavel la Roma **75**

Săptămâna 22 Faptele Apostolilor 28 pag.
Faptele Apostolilor - sfârșit. Sfârșit? **88**

Text biblic pag.
Cartea Faptele Apostolilor 18:23 - 28:31 **108**

Anexe pag.
150

VIZIONEAZĂ © BibleProject

PARTEA 1

PARTEA 2

SĂPTĂMÂNA 15

A TREIA CĂLĂTORIE MISIONARĂ A LUI PAVEL

LUNI

ILUMINAREA LUI APOLO

Fap. Ap. 18 : 23 - 28

OBSERVĂ:

Cum este caracterizat Apolo în acest pasaj?

Dacă Apolo era tare în Scripturi, la ce se referă Luca când spune că Acuila și Priscila i-au arătat mai cu de-amănuntul calea Domnului? Ce l-au învățat mai exact?

MEDITEAZĂ:

În timpul lucrării lui Aquila și Priscila în Efes, un iudeu din Alexandria, pe nume Apolo (prescurtare de la Apollonius), instruit în arta retoricii (vorbitor elocvent), se stabilește în Efes, cel mai probabil ca om de afaceri, și începe să predice despre Iisus, chiar dacă nu cunoștea în totalitate învățăturile lui Iisus. Alexandria, locul de unde venea Apolo, era al doilea oraș ca mărime din Imperiul Roman, fiind cel mai important centru cultural și intelectual al lumii elenistice. Faptul că Apolo era un om erudit însemna că avea potențialul să devină un

învățător influent, dar îndrăzneala combinată cu o înțelegere insuficientă a căii Domnului este întotdeauna periculoasă. Din acest motiv era nevoie ca Acuila și Priscila să îl instruiască mai adânc în calea Domnului Iisus.

Trăim vremuri în care ni se spune că ar trebui să vorbim în așa manieră despre Dumnezeu, încât să nu deranjăm pe nimeni în jurul nostru. Ar trebui să facem ca lumea să-L placă pe Iisus. Și astfel ne chinuim să prezentăm un Iisus care nu mai deranjează pe nimeni. Ni se spune despre Apolo că înfruntau cu putere pe iudei și dovedea că Iisus este Hristosul. Noi suntem chemați să dăm socoteală pentru nădejdea care este în noi, cu blândețe. Dar blândețea nu exclude fermitatea și puterea. Poate că ar trebui să recuperăm arta pierdută a dovedirii că Hristos este Dumnezeu. Societatea românească are nevoie de oameni puternici în Scripturi care să dovedească la locurile de muncă, în oraș, că Hristos este singura cale.

APLICĂ:

Care sunt lucrurile pe care le învaț personal din exemplul lui Apolo?

Cum mă ajută Scriptura să fiu un mai bun mărturisitor?

MARȚI**DUHUL SFÂNT REVĂRSAT ÎN EFES**

Fap. Ap. 19: 1-12

OBSERVĂ:

Care era semnificația botezului lui Ioan? De ce nu era suficient?

Care este rolul Duhului Sfânt în viața credinciosului?

MEDITEAZĂ:

După ce ni-l prezintă pe Apolo, om tare în Scripturi, dar căruia îi lipsea perspectiva adâncă a căii Domnului Iisus, Luca ne prezintă acum un grup de ucenici care aveau nevoie de o înțelegere despre Duhul Sfânt. În evanghelia sa, Ioan ne spune:

38. „Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.” 39. Spunea cuvintele acestea despre Duhul pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Iisus nu fusese încă proslăvit.

Duhul Sfânt este cel care dă viață, care umple inimile cu conștientizarea de păcat și care ne oferă o perspectivă corectă asupra Evangheliei. Am această certitudine că oamenii nu pot ajunge la o înțelegere despre lucrurile duhovnicești

decât printr-o iluminare tainică a Duhului Sfânt. Din acest motiv, rolul nostru este să confruntăm și pe cei care se numesc creștini, să se cerceteze să vadă dacă au în ei viața. Am certitudinea că omul nu se poate schimba dacă Duhul vieții nu intră în El. Sunt tot mai convins că deciziile noastre de a ne schimba sunt goale și inutile, dacă Duhul Sfânt nu ne atrage la El. Mesajul Evangheliei, indiferent de elocvența cu care este predicat, nu poate pătrunde în cel care nu este adus la viață de Iisus.

Din acest motiv, nevoia de rugăciune pentru cei morți în păcat este vitală. Cea mai mare pierdere a bisericilor contemporane este ora de rugăciune. Momentul în care creștinii se adună și stau (doar) și se roagă pentru cei nemântuiți.

Sunt tot mai convins că dacă Dumnezeu va aduce o trezire, va începe cu o dorință puternică pentru cei pierduți, pusă de Duhul Sfânt în inimile credincioșilor.

APLICĂ:

Cât de mult mă rog pentru cei pierduți? Cât de mult depind de Duhul Sfânt în lucrarea spirituală pe care o fac?

Scrie o meditație sau o rugăciune inspirată de textul de azi.

MIERCURI

ÎNVĂȚĂTURILE LUI PAVEL

Fap. Ap. 19: 8 - 12

OBSERVĂ:

De ce îi desparte Pavel pe ucenici de iudeii din Sinagogă?

Care este consecința unei inimi împietrite?

Ce observați la inima de păstor a lui Pavel?

MEDITEAZĂ:

O inimă împietrită va vorbi tot timpul de rău Calea Domnului. Nu cunosc un pericol mai mare, chiar și pentru creștini, ca acela al împietririi inimii. Sigur că unii dintre noi am putea să spunem, pentru noi, creștinii, acest pericol nu există. Pavel atenționează însă în Efeseni capitolul 4:17-19:

17. *Iată, dar, ce vă spun și mărturisesc eu în Domnul: să nu mai trăiți cum trăiesc păgânii în deșertăciunea gândurilor lor,*

18. *având mintea întunecată, fiind străini de viața lui Dumnezeu, din pricina neștiinței în care se află în urma împietririi inimii lor.*

19. *Ei și-au pierdut orice pic de simțire, s-au dat la desfrânare și săvârșesc cu lăcomie orice fel de necurăție.*

Împietrirea ne aduce într-o stare în care nu mai simțim nimic. Într-o stare de orbire, de amnezie. Împietrirea înseamnă orbire la adevărata stare spirituală în care ne aflăm. Înseamnă surzenie la glasul Duhului Sfânt, care ne cheamă și ne vorbește. Inima împietrită ne face să nu mai înțelegem Scriptura, sau minunile sau intervențiile extraordinare din viața noastră. Nu este suficient că citim Scripturile, ele trebuie înțelese și aplicate. Filip îl întreabă pe famenul Etiopian „*Înțelegi tu ce citești?*”

Astfel că Pavel face un lucru extraordinar pentru creștinii din Efes. Îi desparte de cei care ar fi putut avea o influență toxică pentru credința lor. Aceasta nu trebuie interpretată ca o izolare față de cei necredincioși, Pavel a stat cu ei timp de trei luni încercând să îi convingă de adevărul Evangheliei. Separarea arată inima lui Pavel pentru credincioși. Autorul epistolei către Evrei spune:

12. *Luați seama, dar, fraților, ca niciunul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu.*

Singura soluție împotriva împietririi este să veghem unii asupra altora. Este să ne îndemnăm. Este să fim împreună, să ne cunoaștem și să ne întrebăm. Din acest motiv grupurile de ucenicie sau de casă trebuie tratate cu multă seriozitate. Starea mea spirituală nu este doar problema mea - este problema bisericii. Afectează întreg trupul. Problema împietririi se rezolvă în comunitate. Se agravează în izolare. Păcatul se naște în singurătate și moare în comunitate.

APLICĂ:

Care este atitudinea mea față de cei care-și bat joc de credința creștină?

Cum îmi manifest dragostea pentru frații mei de credință?

JOI

COPIII LUI SCEVA

Fap. Ap. 19: 13 - 20

OBSERVĂ:

Din ce cauză exorciștii nu au putut să scoată demoni în numele lui Iisus?

Care a fost efectul concret al celor care au crezut? De ce unii au ars cărțile?
Ce simboliza această practică?

MEDITEAZĂ:

Comentatorii Faptelor Apostolilor spun că papirusurile magice ale vrăjitorilor cuprindeau vrăji. Formulele magice mai scurte erau rulate și introduse în mici cilindri sau medalioane, purtate ca amulete în jurul gâtului. Aceste incantații magice erau atât de obișnuite în Efes, încât unii termeni magici folosiți în vrăji și amulete purtau numele de scrieri efesiene. Dar ele nu trebuie confundate cu cărțile de lectură din zilele de astăzi. Astfel că, din acest verset nu se poate susține teza conform căreia creștinii ar fi împotriva cărților sau a culturii.

Dar, dincolo de acest aspect, trebuie remarcat accentul radical al schimbării. Pocăința lor nu era caracterizată doar de lacrimi și regrete, ci de mărturisire și de acțiuni concrete care atestau autenticitatea întoarcerii lor reale la Dumnezeu.

Redau mai jos un fragment, dintr-un mesaj al fr. Taloș, despre pocăință:

Pocăința reprezintă o temă majoră în Sfintele Scripturi. Ea implică schimbarea radicală a modului de a gândi, de a acționa și de a simți al unei persoane. Prin invitația la pocăință, omul este chemat să se întoarcă de la sine spre Dumnezeu, de la alte loialități (idoli, etc.) la dedicarea față de Hristos, de la păcat și răzvrătire față de voia divină, la ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu, sub călăuzirea Sfântului Duh.

Biblia vorbește și despre pocăința celor care s-au pocăit sau "pocăința pocăiților" (termenul nu se referă la o confesiune religioasă). „Dumnezeule, Tu ești Dumnezeul celor ce se pocăiesc!” a spus regele iudeilor, Manase, în rugăciunea sa. Pocăința nu poate fi comandată instituțional. Ea este lucrarea Duhului lui Dumnezeu.

Apostolul Pavel scria Bisericii din orașul Corint: „Văd că epistola mea v-a întristat! Totuși mă bucur că întristarea voastră v-a adus la pocăință. Căci întristarea după voia lui Dumnezeu produce pocăința spre mântuire; pe când întristarea lumii produce moarte.”

APLICĂ:

Avem noi disciplina pocăinței? Roagă-te acum ca Dumnezeu să descopere în tine aspecte de care trebuie să te pocăiești.

Care sunt beneficiile spirituale ale pocăinței în viața ta?

VINERI

RĂSCOALA LUI DIMITRIE

*Fap. Ap. 19: 21-41***OBSERVĂ:**

Care este legătura dintre Fapte 19:18-20 și motivația răscoalei argintarului Dimitrie?

Care erau argumentele lui Dimitrie împotriva lui Pavel?

MEDITEAZĂ:

Deși Efesul era căminul multor religii, cea mai puternică și proeminentă zeitate a efesenilor era Artemis (sau Diana, în Panteonul roman). Strabo, în Geografia sa, scria că zeița și-a primit numele deoarece îi făcea pe oameni *artemeas*, adică fără griji și fără cusururi. Conform unor surse antice, nu exista nicio metropolă în întreaga lume greco-romană care să fie atât de atașată, cu trup, suflet și minte, unei zeități, așa cum era Efesul față de zeița lor protectoare, Artemis. Este ușor de înțeles, așadar, că orice amenințare față de cultul Artemisei și a templului său provoca, în mod natural, o reacție puternică din partea efesenilor.

Trebuie totuși să remarcăm faptul că, asemenea situației din Fapte 16, când Pavel scoate duhul de ghicire din roaba din Filipi, și aici motivul real al revoltei este afectarea financiară a celor care se îmbogățiseră de pe urma vânzărilor de statuete. Evanghelia va naște reacții tot timpul, atunci când este predicată în adevăr. Oamenii fie se vor întoarce la Dumnezeu prin credință și pocăință, fie o vor respinge. Pavel le va spune Colosenilor:

De aceea, omorâți mădularele voastre care sunt pe pământ: curvia, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia, care este o închinare la idoli. Din pricina acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării.

APLICĂ:

În ce fel dorința de câștig poate fi și astăzi o piedică în calea primirii mesajului Evangheliei?

Cu ce idoli moderni se confruntă societatea astăzi?

SĂMBĂTĂ

PUTEREA EVANGHELIEI

Faptele Apostolilor 19

OBSERVĂ:

Recitește întreg capitolul și notează toate faptele făcute de Dumnezeu prin Pavel. Ce spun ele despre puterea Evangheliei?

De ce se răspândea Cuvântul Domnului cu multă putere? (v.20)

MEDITEAZĂ:

O caracteristică a Evangheliei este puterea. Cuvântul se răspândea cu putere în Efes. Putere văzută prin revărsarea Duhului Sfânt, prin minunile nemaipomenite făcute prin Pavel, putere văzută prin faptul că cei care făcuseră vrăjitorii renunțau la practica lor, pierzând în felul acesta sume mari de bani. Pavel va da mărturie despre această putere a Evangheliei, în mai multe scrisori de-ale sale:

Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a Iudeului, apoi a Grecului. (Romani 1:16)

Evanghelia este putere pentru că în ea este descoperită neprihănirea care îl scapă pe om de mânia viitoare. Evanghelia nu este doar o învățătură pe care începem să o investigăm. Evanghelia are putere să ne investigheze ea pe noi. Să pătrundă adânc în noi și să ne convingă de starea reală în care suntem. Și aceasta este realitatea tuturor celor care au ajuns să creadă.

Evanghelia aduce tulburare, pentru că dezvăluie o inimă păcătoasă, pentru că aduce schimbare. Evanghelia înseamnă răsturnarea valorilor. Evanghelia este, în primul rând, putere. Când credem Evanghelia, începem să simțim Gloria lui Dumnezeu. Glorie înseamnă și greutate sau apăsare. Gloria lui Hristos ne apasă, ne împinge, ne forțează să ne schimbăm, să ne asemănăm tot mai mult cu El.

Am cunoscut de curând un bărbat puternic, care mi-a mărturisit că pandemia l-a lăsat aproape sărac. El fiind un om cu resurse, un om bogat. Și mi-a mărturisit că puterea lui Dumnezeu l-a constrâns, a apăsas asupra lui să se întoarcă la El.

Nimeni nu stă în calea puterii Evangheliei.

APLICĂ:

Reflectează, într-un spirit de rugăciune, la aceste întrebări personale:

- Pe ce ne bazăm noi când spunem Evanghelia? Doar pe cuvinte? Pe înțelepciunea noastră?
- Înțelegem noi că Evanghelia, prin conținutul ei, are puterea să transforme oamenii? Avem noi această credință?

Scrive o rugăciune sau o meditație în urma acestor gânduri.

ÎNTREBĂRI PENTRU GRUPUL DE CASĂ:

1. Ce putem învăța despre duhul înfocat al lui Apolo? De ce era nevoie ca Acuila și Priscila să-l ia deoparte?
2. Discutați în grup despre rolul Duhului Sfânt în viața credincioșilor.
3. Discutați în grup despre pericolul împietririi spirituale (Fapte 19:9).
4. Vorbiți despre disciplina pocăinței.

SĂPTĂMÂNA 16

INIMA DE PĂSTOR A LUI PAVEL

LUNI

MUNCA PENTRU EVANGHELIE

Fap. Ap. 20 : 1-6

OBSERVĂ:

Uitați-vă pe harta din anexă și notați toate localitățile prin care trece Pavel și care sunt menționate în acest capitol. Către episcopii cărei biserici adresează Pavel cuvântarea din capitol?

Faceți o listă cu toți colaboratorii lui Pavel din acest capitol. Ce știm despre fiecare din Noul Testament?

MEDITEAZĂ:

Luca ne prezintă itinerariul amănunțit al lui Pavel de la Efes la Milet (Grecia, Macedonia, Filipi, Troa, Asos, Mitilene, Samos), alături de o listă a colaboratorilor săi de drum. Două lecții se desprind din aceste prime versete.

1. Pavel este un lucrător neobosit pentru Evanghelie. 2. Pavel nu este singur.

Lucrează în echipă. Pavel spune în Galateni 6: „Să nu obosim în facerea binelui, căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală.”

Este în Pavel o dragoste neobosită pentru Biserică și pentru răspândirea Evangheliei, care îl face să privească orice obstacol de trecut. Este gata să privească orice opoziție, orice revoltă din exterior sau interior, ca insignifiante față de scopul măreț al păstoririi bisericilor. Am văzut o astfel de inimă la fratele Taloș. Puteau să spună unii tot felul de cuvinte despre dumnealui, dar dacă cineva se lua de biserică pe care o păstora, se făcea scut. Vedea biserică cu o responsabilitate solemnă. Asta nu înseamnă că Pavel nu era conștient de neajunsurile bisericii, dar iubirea lui pentru ea și hotărârea de a lucra pentru ea erau înrădăcinate în adevărul că Hristos este Cel care a răscumpărat-o.

Dar Pavel nu lucra singur. Nu era un lup singuratic. Peste tot avea echipe și colaboratori. Peste tot își făcea ucenici și prieteni cu care lucra. Este aici o lecție importantă. Niciun lider nu ar trebui să fie singur. Orice lider are nevoie să fie înconjurat cu oameni care se roagă pentru el, care îl avertizează atunci când se află în pericol și care știu să îi poarte poverile.

APLICĂ:

Muncesc eu pentru Evanghelie? În ce formă se poate vedea pasiunea și dragostea pentru biserică?

Sunt eu înconjurat de prieteni și frați care mă îndeamnă în a spune Evanghelia? Ce pot face concret dacă constat că nu am astfel de frați în jurul meu?

MARȚI

EUTIH

Faptele Apostolilor 20:7-12

OBSERVĂ:

Comparați textul despre Eutih din Fapte, cu cel din 1 Împărați 17:17-24. Ce asemănări observați?

De ce credeți că mesajul lui Pavel a fost atât de lung? Ce spune asta despre relațiile dintre Pavel și credincioșii din Troa?

MEDITEAZĂ:

În astfel de împrejurări era obișnuit ca Pavel să vorbească foarte mult. Nu trebuie să ne imaginăm că avea o predică modernă. Cel mai probabil Pavel le explica Scripturile (Vechiul Testament) în lumina crucii lui Hristos, iar apoi dădea îndemnuri de purtare în biserică. În acest context, comentatorii sunt de părere că această întrunire din Troa a început, cel mai probabil, în după-amiaza zilei de duminică, la apusul soarelui și s-a încheiat luni dimineața. Discursurile lungi erau obișnuite în Antichitate, chiar dacă nu erau ținute noaptea și era ceva obișnuit ca oamenii să stea treji până târziu, ca să povestească despre fiecare. Trebuie să încercăm să ieșim din mentalitatea noastră modernă și să ne imaginăm că până și scrisorile erau un lux pentru perioada respectivă.

Cu câtă preocupare și gingășie ne relatează Luca momentul învierii lui Eutih. Câtă bucurie și entuziasm trebuie să fi fost după evenimentul învierii lui Eutih. Câtă forță primiseră cuvintele lui Pavel după acest eveniment. Am spus și cu altă ocazie, minunile, în Scriptură, sunt în primul rând semne. Intenția lui Dumnezeu în minune nu este doar evenimentul în sine, ci mai degrabă să poată fi văzută măcar puțin din gloria Lui. Dumnezeu este cel care hotărăște momentul, clipa și ziua când va face o minune. Dar noi suntem mereu îndreptățiți să cerem intervenția Sa atunci când trecem prin neazuri.

APLICĂ:

Cât de mult prețuiesc momentele de părtășie cu frații? Cum poate fi măsurată această prețuire?

MIERCURI

DISCURSUL LUI PAVEL

Fap. Ap. 20 : 17 - 38

OBSERVĂ:

Citiți cu atenție v. 17-28 și discutați ce afirmă Pavel despre sine – care a fost slujba sa, prioritățile/valorile sale, precum și scopurile pe care le-a urmărit atunci când a predicat Evanghelia în Efes?

Citește Ioan 10:1-18 și Ezechiel 34. Comparați slujba de pastor a lui Pavel cu cele două texte menționate? Ce învățăm din ele?

De ce folosește Pavel imaginea păstorului pentru a vorbi despre responsabilitățile conducătorilor bisericii? Ce spune Pavel că trebuie să facă bătrânii?

MEDITEAZĂ:

Pavel este poate cel mai important evanghelist al creștinismului. În el avem modelul misionarului. Dar Pavel este un misionar cu inimă de păstor. Scopul lui nu era doar să planteze biserici. Ardea în el dorința de a vedea aceste biserici crescând în cunoașterea lui Hristos. În 1 Tesaloniceni 2 se vede această inimă de păstor:

5. *În adevăr, cum bine știți, niciodată n-am întrebuițat vorbe măgulitoare, nici haina lăcomiei; martor este Dumnezeu.*
6. *N-am căutat slavă de la oameni: nici de la voi, nici de la alții, deși, ca apostoli ai lui Hristos, am fi putut să cerem cinste.*
7. *Dimpotrivă, ne-am arătat blânzi în mijlocul vostru, ca o doică ce-și crește cu drag copiii.*
8. *Astfel, în dragostea noastră fierbinte pentru voi, eram gata să vă dăm nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, dar chiar și viața noastră, atât de scumpi ne ajunseserăți.*

În altă parte, le spune celor din Corint că ei sunt în inima lui pe viață și pe moarte. (2 Corinteni 7:3b)

Frumusețea în biserică este că păstoria nu o fac doar pastorii. Noi toți suntem chemați să avem inimi de păstori. Adică să ne pese de frații și surorile noastre, cu toată pasiunea.

Sunt două citate simple, dar puternice, care mă ghidează pe mine în viața de păstor.

Una este a lui Cristi Țepeș: „Păstoria trebuie să miroasă a oi”. E simplu de înțeles. Păstorul nu trebuie doar să predice, ci să fie în mijlocul celor care au nevoie de el.

Al doilea citat îi aparține lui Spurgeon: „Hristos ne-a trimis să hrănim oițe, nu girafe”. Adică să avem grijă să nu fim vrăjiți de un intelectualism sec. Să facem eforturi să fim clari și să avem o pasiune pentru toată biserică. Este o ispită să vorbim cu cei care sunt deja avansați. Dar ei au cea mai mică nevoie de învățătură. Cei mici și nebăgați în seamă au o mai mare nevoie. Victor Hugo, în *Mizerabilii*, îl descrie în acest fel pe episcopul Myriel. „În vizitele sale era îngăduitor, blând și mai bucuros sta de vorbă decât predica. Nu așeza nicio virtute la înălțimi de care nu te poți apropia.”

Ori de câte ori îl luăm ca model pe Hristos, inimile noastre vor fi aplecate spre a iubi biserică.

APLICĂ:

Scrive chiar acum o listă de trei persoane din biserică pentru care te vei ruga și de care te vei interesa săptămâna asta.

Roagă-L pe Dumnezeu să-ți sensibilizeze inima pentru biserica Lui.

JOI

DEPENDENȚA LUI PAVEL DE DUMNEZEU *FA 20 : 22-24*

OBSERVĂ:

Compară Fapte 16 de la 6 la 10 cu versetele citite. Ce spun ele despre Pavel?

Citește 1 Corinteni 9:23-27 alături de Fapte 20:24. Ce ne spun aceste texte despre scopul lui Pavel ?

MEDITEAZĂ:

Îl vedem pe Pavel un om motivat. Un evanghelist care știe foarte bine ce vrea. Dar disciplina și hotărârea lui vin, în primul rând, în dependență de Duhul Sfânt. Nicăieri în această carte (Faptele Apostolilor) nu ni se arată practic cum era călăuzit Pavel de Duhul Sfânt. Știm doar că înțelegea, era oprit, era împins sau era înștiințat. Ce minunat este să fim călăuziți de Duhul Sfânt în tot ceea ce facem.

Iacov va spune în epistola sa:

13. *Ascultați, acum, voi care ziceți: „Astăzi sau mâine ne vom duce în cutare cetate, vom sta acolo un an, vom face negustorie și vom câștiga!”*

14. *și nu știți ce va aduce ziua de mâine! Căci ce este viața voastră? Nu sunteți decât un abur, care se arată puțințel, și apoi piere.*

15. *Voi, dimpotrivă, ar trebui să ziceți: „Dacă va vrea Domnul, vom trăi și vom face cutare sau cutare lucru.”*

Dependența de Duhul Sfânt este în directă legătură cu căutarea voii lui Dumnezeu. Cu a fi în ascultare de El. Dar ea nu se naște peste noapte. Vine cu o creștere în dedicare față de El. Baza călăuzirii și a dependenței de Dumnezeu stă într-o inimă tot mai dedicată lui Dumnezeu.

Toată istoria tumultoasă a evreilor, pelerinajul lor printre popoare și multele lor păcate au la bază o inimă împărțită. Dumnezeu le cere să aibă inima alipită de El, pentru binele lor. Dumnezeu ne cere ascultare și supunere de dragul Lui și pentru binele nostru. *Ființa umană funcționează cu Dumnezeu așa cum mașina funcționează cu benzină, spunea odată C.S. Lewis.*

Dedicarea ia timp. Credința creștină este cu mult mai mult decât o simplă aderare la un cod moral; este umblare alături de Dumnezeu. Este găsirea unui ritm, a unei cadențe cu Dumnezeu.

Din acest motiv, relația cu Dumnezeu presupune o încredere oarbă. Sunt momente în care nu vedem deloc drumul. Sunt momente în care drumul o face brusc la stânga sau la dreapta, deși nu pare a avea nicio noimă. Doar când se va face lumină, vom ști ce pericole am ocolit.

APLICĂ:

Scrie o meditație, un gând sau o rugăciune inspirate din textul din această zi.

Ce decizii pot lua acum, ca dedicarea mea pentru Dumnezeu să crească?

VINERI

VEGHEAȚI!

Faptele Apostolilor 20 : 28 - 31

OBSERVĂ:

Citește epistola lui Iuda în lumina acestor versete și observă cum sunt cei care se strecoară.

De ce subliniază Pavel că după plecarea lui se vor vâri lupii răpitori?

MEDITEAZĂ:

Prezența lui Pavel a fost o forță puternică împotriva „lupilor răpitori” ai doctrinei false. (Fapte 15:1,2). A luptat neobosit împotriva infiltrării profețiilor falși. Întreaga sa viață a fost trăită pentru apărarea Evangheliei (Filipeni 1:7). Dar Pavel nu este singurul dintre apostoli care vorbește împotriva profețiilor mincinoși. În a doua sa epistolă, Petru spunea ceva similar:

În norod s-au ridicat și proroci mincinoși, cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura pe furiș erezii nimicitoare, se vor lepăda de Stăpânul care i-a răscumpărat și vor face să cadă asupra lor o pierzare năprasnică.

Dar cum recunoaștem profeții mincinoși?

1. În primul rând, nu orice persoană care are o altă viziune doctrinară, diferită de a noastră, este un profet mincinos. Trebuie să fim atenți să nu aruncăm cu etichetele în mod gratuit.

2. Oamenii aceștia se vor „strecura” printre credincioși. Se vor deghiza bine. Vedeți Iuda 4 sau 2 Petru 2:1. Vor părea că sunt dintre ai noștri. Din acest motiv spune Iisus: „Păziți-vă de prorocii mincinoși! Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt niște lupi răpitori”.

3. Operează singuri. Oamenii aceștia nu aparțin unor comunități ca unii care pot da socoteală, ci mai degrabă au comunități care îi urmează. Ei nu au frați în credință, ci adepți. Din acest motiv ei vor respinge orice critică pentru că întreaga lor identitate este creată în jurul lor, nu în jurul lui Hristos. Pavel spune lui Timotei: „Unii, fiindcă s-au depărtat de aceste lucruri, au răătăcit și s-au apucat de flecării.” (1 Timotei 1:6) Aceasta este cheia. Acești oameni se depărtează de comunitatea de credință, de Scriptură, de rugăciune, de Evanghelie. Acești oameni sunt ca acele celule canceroase care sunt auto-suficiente, nu mai cooperează cu celelalte celule și parazitează trupul aducându-i, în final, moartea.

4. Prorocii mincinoși urmăresc, subtil sau direct, să diminueze sau să reducă imaginea lui Hristos. Sunt folosiți prin învățăturile lor de diavol pentru un singur scop - să atace doctrinele de bază ale mântuirii - Evanghelia. Din acest motiv, Ioan spune că trebuie să cercetăm duhurile, iar Pavel spune, în nenumărate rânduri, să veghem.

5. În final, e bine de știut că acești profeți mincinoși vor atrage atenția doar asupra lor. În predicile lor vor vorbi despre Hristos sau vor vorbi din Scriptură, dar vor atrage atenția asupra lor. Ne vor promite că la ei se află niște învățături speciale, dar vor urmări cu tot dinadinsul să își facă adepti. Nu vor fi interesați „să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Iisus Hristos”, cum spune Pavel. Vor fi interesați ca ei să strălucească.

Să fim vigilenți și să nu uităm că este responsabilitatea noastră să cercetăm învățăturile și să nu înghițim orice, din partea oricui.

„Și oricine nu se hrănește decât cu lapte nu este obișnuit cu cuvântul despre neprihănire, căci este un prunc.

Dar hrana tare este pentru oamenii mari, pentru aceia a căror judecată s-a deprins, prin întrebuințare, să deosebească binele și răul.” Evrei 5:13-14

APLICĂ:

Sunt eu preocupat de adevărul Evangheliei? Reflectează în rugăciune la această întrebare.

Cum pot deveni mai vigilent, mai veghetor și cu privire la învățătură?

SÂMBĂȚĂ

MAI FERICE SĂ DAI DECÂT SĂ PRIMEȘTI

Faptele Apostolilor 20 : 32 - 38

OBSERVĂ:

Care era pilda lui Pavel? De ce era importantă?

Citiți 1 Corinteni 9:1-18. Care este atitudinea lui Pavel față de bani și câștiguri? Ce semnificație are faptul că Pavel spune că a lucrat cu mâinile lui?

Pe cine are Pavel în vedere în aceste versete?

MEDITEAZĂ:

Craig Keener spune că uneori înțelepții se înfățișau pe ei înșiși ca modele sau exemple. Lucrul cu propriile mâini nu era umilitor pentru un meșteșugar, însă în majoritatea orașelor, restrânsa clasă superioară și mare parte din elita filosofică disprețuiau munca manuală. Mulți rabini aveau și o meserie concretă din care trăiau. În Efes, probabil că munca manuală a lui Pavel isca mai puțină îngrijorare decât în alte părți; aici locuiau deopotrivă artizani bogați, dar și o clasă în plină ascensiune numită „noii bogați”.

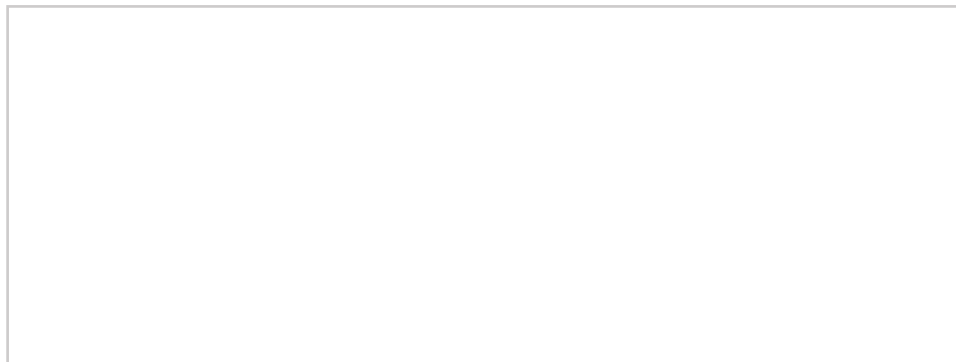
Pavel nu dorește să pună o povară pe umerii bisericii. Nu vrea ca munca pe care o făcea printre ei să ajungă să fie o pricină de poticnire în calea Evangheliei. Scopul lui era ca toți credincioșii să fie un model în societate în modul în care muncesc, să ajute pe alții și să arate bunătatea primită de la Dumnezeu.

Munca nu este lumească, așa cum uneori este văzută de credincioși. Munca nu este un rău necesar. Munca este o binecuvântare dată de Dumnezeu și o modalitate prin care noi putem să ne întreținem familiile. Munca nu trebuie privită ca o separare de lucrurile spirituale. Suntem mărturisitori și la muncă și la biserică. Chiar și atunci când locul în care muncim este unul greu și apăsător, Dumnezeu ne cheamă să fim modele în modul în care muncim.

APLICĂ:

Este dărnicia parte din disciplina mea? Care ar trebui să fie scopul dărnicii?

Cum mă raportez eu la muncă? Cum văd munca în lumina Evangheliei?

ÎNTREBĂRI ÎN GRUP:

1. Discutați importanța prietenilor în biserică. Cât de important este să nu fim singuri în munca de evanghelizare?
2. Ce învățăm de la inima de păstor a lui Pavel, despre grija pe care trebuie să o arătăm celor din biserică?
3. Discutați despre importanța dărnicii.
4. Discutați despre modul în care Evanghelia trebuie să modeleze modul în care muncim.

SĂPTĂMÂNA 17

DRUMUL SPRE IERUSALIM ȘI ARESTAREA LUI PAVEL

LUNI

FACĂ-SE VOIA DOMNULUI!

Fap. Ap. 21: 1 - 16

OBSERVĂ:

Uitați-vă pe harta din anexă și recitiți primele 16 versete, în lumina rutei făcute de Pavel din Efes până în Ierusalim.

Care este motivul pentru care Duhul îl atenționează pe Pavel cu privire la Ierusalim? Citiți și Fapte 20:23. Care este atitudinea lui Pavel? Dar a colaboratorilor lui?

MEDITEAZĂ:

Un comentator biblic spunea că Pavel urcă la Ierusalim, dar Evanghelia pe care o poartă se duce până la marginile pământului. Luca pare că ne spune istoria modului în care Pavel se întoarce din cea de-a treia călătorie spre Ierusalim, dar, mult mai mult, ni se descoperă hotărârea lui Pavel de a duce Evanghelia dincolo de pericolele care îl așteaptă. Deși Duhul Sfânt, prin proorocii săi, îl atenționează pe Pavel, el știe că are o misiune și chiar dacă îl va aștepta

moartea, este gata să o înfrunte pentru Numele Domnului Iisus. Câtă pasiune pentru mesajul Evangheliei se vede în Pavel. Dar Pavel nu este singur. Pe oriunde merge este însoțit de frați.

În versetul 5 ni se arată cum echipa lui Pavel este însoțită de toți ucenicii împreună cu copii. Peste tot pe unde merge există această căldură și euforie a dragostei frățești. Dragoste care îi face să sufere atunci când Pavel se duce la Ierusalim, deși i se profețește că va fi arestat. Dragoste care, în final, se odihnește în voia lui Dumnezeu.

Ce minunată este dragostea bisericii lui Hristos. Ce minunat să găsim comunități ale harului care nu evită predicarea păcatului. O biserică a iubirii, care urmărește pocăința. O comunitate slujitoare, care Îl întruchipează pe Iisus oriunde. O comunitate curajoasă, care va rămâne mărturisitoare chiar și atunci când lumea o va disprețui.

APLICĂ:

Ce pot învăța practic din atitudinea lui Pavel? Dar din atitudinea bisericii?

Cum pot crește în iubire pentru frații de credință?

MARȚI

ÎNȚELEPCIUNEA LUI PAVEL

Fap. Ap. 21: 17 - 26

OBSERVĂ:

Care este atmosfera fraților din Ierusalim când a ajuns Pavel?

Care a fost îngrijorarea prezbiterilor de la Ierusalim? Care erau acuzațiile evreilor împotriva lui Pavel?

Cum catalogați atitudinea lui Pavel la recomandările prezbiterilor?

MEDITEAZĂ:

Odată ajunși la Ierusalim, pare că se repetă incidentul relatat de Luca în Fapte 15, când niște oameni învățau pe frați că dacă nu sunt tăiați împrejur după obiceiul lui Moise, nu pot fi mântuiți. În acel caz, Pavel împreună cu Barnaba au fost trimiși la Ierusalim pentru a se consulta cu biserica de la Ierusalim și pentru a rezolva această neînțelegere. Răspunsul bisericii de la Ierusalim a fost

în acord cu învățăturile lui Pavel și Barnaba. Biserica nu va pune o presiune pe umerii neamurilor. Cei care cred dintre neamuri nu trebuie să devină iudei ca să devină creștini. Totuși Luca ni-l relatează pe Pavel făcând cel puțin două gesturi care pot ridica niște întrebări legitime. Tăierea împrejur a lui Timotei (16:3) și acest moment în care alege să asculte sfatul prezbiterilor de a se curăța și de a se rade pe cap, el și cei care îl însoțeau.

Răspunsul pentru aceste întrebări este legat de ceea ce Pavel considera a fi o mare miză pentru Evanghelie. Nimic din ce ar fi putut afecta înțelegerea Evangheliei nu trebuia să fie permis. Din acest motiv, în Galateni, ni se spune despre Tit că nu a fost tăiat împrejur. Acuzația din capitolul 21 este diferită de acuzația din capitolul 15. Aici Pavel era acuzat că se leapădă de Moise. Adică vine cu o credință separată de Scripturi. O Evanghelie separată de Vechiul Testament, separată de Dumnezeu care a dat Legea, era o evanghelie străină de Pavel. Pavel nu milita pentru renunțarea la Moise, ci pentru înțelegerea că Legea dată prin Moise venise după făgăduințele date lui Avraam și au fost un îndrumător spre Hristos. Hristos a împlinit Legea la cruce. Din acest motiv, Pavel este gata să îplinească ritualul evreiesc de curățare pentru a dezminți ceea ce s-a spus eronat despre el.

În concluzie, ceea ce vedem aici este că Pavel acționează cu sensibilitate culturală față de contextul evreiesc în care se află acum, fără a compromite Evanghelia. Pune în practică aici învățătura pe care o dădea corintenilor:

Cu iudeii m-am făcut ca un iudeu, ca să câștig pe iudei; cu cei ce sunt sub Lege m-am făcut ca și când aș fi fost sub Lege (măcar că nu sunt sub Lege), ca să câștig pe cei ce sunt sub Lege; cu cei ce sunt fără Lege m-am făcut ca și cum aș fi fost fără lege (măcar că nu sunt fără o lege a lui Dumnezeu, ci sunt sub legea lui Hristos), ca să câștig pe cei fără lege. Am fost slab cu cei slabi, ca să câștig pe cei slabi. M-am făcut tuturor totul, ca, oricum, să măntuiesc pe unii din ei. Fac totul pentru Evanghelie, ca să am și eu parte de ea.

(1 Corinteni 9:20-23)

APLICĂ:

Știm noi să distingem când trebuie să fim sensibili față de cei din jur, fără să compromitem adevărul Evangheliei?

MIERCURI

REVOLTA ȘI ARESTAREA LUI PAVEL *Fap. Ap. 21: 27 - 36*

OBSERVĂ:

De ce a fost acuzat Pavel și cine l-a acuzat? (Există cel puțin patru acuzații.)

Cine a întărit norodul? De ce are acest lucru importanță?

MEDITEAZĂ:

“Conform deciziei luate împreună cu Iacov, Pavel se afla în mijlocul unui ritual de purificare pe care Nazireii îl efectuau când făceau jurământul, sau cu alte

ocazii cum ar fi întoarcerea dintre neamuri, în cazul lui Pavel. Printre Iudeii din Asia se aflau probabil și locuitori ai Efesului care îl cunoșteau pe Pavel, care a petrecut 3 ani în Efes. Acești Iudei l-au acuzat pe Pavel că a adus un grec, anume pe Trofim Efeseanul în curtea interioară a Templului, dincolo de zidul care o separa de curtea exterioară, curtea neamurilor, unde doar evreii aveau acces. Niciun străin nu avea permisiune să intre în locul sfânt – denumire pe care o purta cea de a doua curte. În urma acestei acuzații, s-a format o gloată care a căutat să-l omoare pe Pavel”.

Nu există în Noul Testament un apostol care să fi suferit mai mult pentru Evanghelie ca apostolul Pavel. Dar atitudinea lui în fața suferinței este un model pentru noi astăzi:

- 24. *De cinci ori am căpătat de la iudei patruzeci de lovituri fara una;*
- 25. *de trei ori am fost bătut cu nuiete; o dată am fost împroșcat cu pietre; de trei ori s-a sfărâmat corabia cu mine; o noapte și o zi am fost în adâncul mării.*
- 26. *Deseori am fost în călătorii, în primejdii pe râuri, în primejdii din partea tâlharilor, în primejdii din partea celor din neamul meu, în primejdii din partea păgânilor, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustiu, în primejdii pe mare, în primejdii între frații mincinoși;*
- 27. *în osteneli și necazuri, în privegheri adesea, în foame și sete, în posturi adesea, în frig și lipsă de îmbrăcăminte!*
- 28. *Și, pe lângă lucrurile de afară, în fiecare zi mă apasă grija pentru toate bisericile.*
- 29. *Cine este slab, și să nu fiu și eu slab? Cine cade în pacat, și eu să nu ard?*
- 30. *Dacă e vorba să mă laud, mă voi lauda numai cu lucrurile privitoare la slăbiciunea mea.*
- 31. *Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care este binecuvântat în veci, știe că nu mint!... (2 Corinteni 11: 24-31)*

Credința este, prin urmare, recunoscută a fi o faptă de curaj, iar curajul e declarat, aidoma credinței, o taină.

APLICĂ:

Ce lecții învăț din atitudinea lui Pavel în fața suferinței?

Sunt momente când mă simt nedreptățit pentru credința în Hristos?
Care este atitudinea mea în fața nedreptăților?

Roagă-te chiar acum ca Domnul să te ajute să-L mărturisești și în mijlocul suferințelor.

JOI

DISCURSUL ȘI MĂRTURIA LUI PAVEL

Fap. Ap. 21: 37 - 22 : 11

OBSERVĂ:

Ce lucruri spune despre sine Pavel căpitanului? De ce îi vorbește în limba greacă?

Pavel tocmai ce fusese bătut și iudeii încercaseră să-l omoare. De ce credeți că-și dorea totuși să le vorbească? Citiți și Romani 9:2-5 și Romani 10:2.

Comparați mărturia din acest text cu Fapte 9:1-22 și 26:2-20. Care credeți că este motivul pentru care Luca relatează de trei ori în carte întoarcerea lui Pavel? Ce accente are fiecare relatare?

MEDITEAZĂ:

Pavel îi iubea pe frații lui iudei. În mai multe rânduri spune că este gata să sufere pentru ei. Își dorește să spună Evanghelia și la Ierusalim, chiar dacă știe că va fi arestat și va fi persecutat. Pavel nu pierde nicio ocazie să relateze modul miraculos prin care Dumnezeu l-a scos din întuneric. Și el, ca și acești iudei care îl persecută acum și care îi vor moartea, a fost un mare apărător al legii mozaice și a prigonit până la moarte Calea creștină. Probabil că nu mulți din cei care îl ascultau avuseseră ocazia să vorbească sau să primească o însărcinare din partea marelui preot, dar el o astfel de legătură avusese cu el. Nu era oricine cel care le vorbea acum. Pavel le atrage atenția că a fost și ucenicul lui Gamaliel. Gamaliel este cel care le trăsese atenția preoților să nu cumva să se trezească

că luptă împotriva lui Dumnezeu. Dar exact asta le spune acum Pavel că îi reproșează Hristos lui: *“Saule, Saule, pentru ce mă prigonești”*. Pavel face apel la ceea ce reprezenta autoritate pentru ei (Gamaliel, Marele preot) ca apoi să le spună că el s-a întâlnit cu adevărata Autoritate.

Este aici o lecție despre evanghelizare. Pavel nu pierde niciun moment prielnic mărturisirii. Ca și momentul din închisoarea din Filipi, când putea fugi după intervenția lui Dumnezeu, Pavel nu tace. Găsește momentul prielnic să vorbească. Este o lecție pentru noi care, poate, uneori, așteptăm prea mult momentul prielnic. Uneori ne ascundem teama de a mărturisi, după tot felul de tehnici moderne de evanghelizare. Învățăm de la Pavel că atunci când inimile noastre sunt pline de dragoste pentru Hristos, niciun un moment nu este nepotrivit pentru a mărturisi despre dragostea Lui.

APLICĂ:

Ce învăț despre curajul în evanghelizare de la Pavel?

Cât de mult “mă lupt” pentru cei din familia mea sau pentru prietenii mei nemântuiți?

VINERI

MISIUNEA LUI PAVEL

Fac. Ap. 21 : 12 - 22 : 30

OBSERVĂ:

Citește cu atenție versetele 14 și 15. Care sunt acțiunile lui Dumnezeu? Cum sunt menționați Dumnezeu și Iisus? Ce importanță au aceste nume?

Până când au putut să-l asculte iudeii? Ce i-a înfuriat?

MEDITEAZĂ:

Un comentator biblic aseamăna întoarcerea lui Pavel la Ierusalim cu întoarcerea fiului risipitor acasă, din Luca 15. Sigur că Pavel mult timp a fost reprezentat de fratele cel mare din pildă, dar acum, pentru iudei, el apare ca oaia rătăcită. Dar Pavel se apropie de ei și încearcă să îi convingă să se întoarcă cu toții la adevăratul Dumnezeu. Din acest motiv va vorbi despre “Dumnezeul strămoșilor noștri”. Se va referi la Iisus ca la “cel neprihănit” (tzaddik) - un titlu plin de conotațiienerate de orice iudeu integru. Pare să spună: Avem rădăcini comune. Acuzațiile voastre cum că predic împotriva Legii sau a Templului sunt nefondate. Din acest motiv le va spune că, după convertire, s-a dus în Templu nu să predic împotriva lui, ci să se roage. Și tocmai acolo a primit descoperirea că trebuie să meargă să predic neamurilor. Dar când au auzit ei de neamuri s-au oprit din ascultare. Neamurile nu puteau să aibă acces la Dumnezeu decât

prin iudaism. Pavel predica o Evanghelie care îi cuprindea pe toți cei care cred și se pocăiesc.

Și astăzi Evanghelia adevărată este scandaloasă. Crucea este scandal pentru omul neregenerat. Când înțelege că tot ce i se cere nu este să-și schimbe comportamentul, ci să moară. Când pricepe că nu poate face nimic, ci doar să vină la cruce, să renunțe la el. Când pricepe că Iisus îi cere să renunțe la tot pentru El. Asta este scandalos. Crucea este dușmanul de moarte al unei inimi mândre.

Crucea este adevăratul scandal pentru că doar în ea este descoperit harul. Apropierea noastră de Dumnezeu prin meritele lui Iisus. Crucea este singura armă eficientă împotriva mândriei demonice. Crucea lui Hristos este scandaloasă, dar atunci când o descoperim devine cel mai prețios cuvânt. Crucea lui Hristos, scandalul suprem, este cea care a făcut posibilă învierea - rădăcina speranței noastre eterne.

APLICĂ:

Cum ai formula o apărare împotriva celor care ar ataca credința creștină în mod nedrept?

Sunt eu martorul lui Hristos la locul de muncă și în familie? Care sunt lucrurile pe care trebuie să le schimb la mine?

SÂMBĂȚĂ

FII O MĂRTURIE A EVANGHELIEI!

Fap. Ap. 21, 22

OBSERVĂ:

Recitește cele două capitole și subliniază preocuparea lui Pavel de a fi o mărturie printre credincioși și necredincioși.

Care sunt toate obstacolele lui Pavel în aceste două capitole? Cum le “gestionează” apostolul?

MEDITEAZĂ:

Nu oricine ar putea să spună: “*Călcați pe urmele mele pentru că și eu calc pe urmele lui Hristos*”. De fapt, mulți ar putea spune, dar nu mulți se califică. Și ce înseamnă această calificare? Ne explică însuși Pavel la finalul cărții Galateni:

17. De acum încolo nimeni să nu mă mai necăjească pentru că port semnele Domnului Iisus pe trupul meu.

Fie că este cu frații, fie că este la Ierusalim, Pavel arde pentru Hristos și misiunea lui este ca toți oamenii să poată să audă despre minunata răscumpărare aflată prin Hristos. Pentru această Evanghelie merită să sufere umilința, pericolul chiar și moartea.

Suntem cu toții chemați să fim o mărturie. Toți cei care au primit viața veșnică sunt chemați să vorbească despre ea. Ce ar putea să ne țină, dacă ea chiar este o realitate pentru noi?

Cât de important este adevărul Evangheliei pentru noi azi? Să nu avem impresia că doar misionarii sau predicatorii sau apologeții trebuie să fie atenți la Evanghelie. Cât de mult sunt preocupat de ce ajung să cred? De ce ajung să citesc? Avem cumva impresia că adevărul Evangheliei este doar pentru începători? Evanghelia este și trebuie să fie coroana creștinului. Nu este și nu trebuie să fie veste mai plină de bucurie decât faptul că putem sta înaintea lui Dumnezeu prin credința în Hristos, fără nimic în plus. Avem libertate totală în El. Sigur, Pavel spune, aveți grijă să nu folosiți această libertate doar ca un pretext ca să trăiți cum vreți. Dar creștinul este cu adevărat liber în Hristos. Nimic nu-l mai ține. Legile, regulile au fost bune până la Hristos. Legea a fost bună ca să arate urâțenia păcatului și ca să ne ghideze spre Hristos, dar acum nimic nu ar trebui să ne mai țină. Avem în noi Duhul Tatălui care ne face să strigăm *Tată!* Suntem moștenitori. Petru spune: *Dumnezeu ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia.*

APLICĂ:

Reflectă în tăcere la aceste întrebări:

- Cât de dragă îmi este Evanghelia?
- Sunt eu gata să apăr adevărul Evangheliei?
- Cum pot crește în pasiune pentru Evanghelie?

Scrie o rugăciune, o meditație sau un gând inspirate din aceste capitole.

ÎNTREBĂRI PENTRU GRUPUL DE CASĂ:

1. Discutați în grup despre atmosfera pe care o găsește Pavel în bisericile pe care le vizitează în drum spre Ierusalim. Ce putem învăța noi azi de la ei?
2. De ce îi ascultă Pavel pe prezbiterii din Ierusalim? (Fapte 21:24-26)
3. Discutați acuzațiile aduse lui Pavel de către evrei în Templu.
4. În ce formă discursul lui Pavel este și un răspuns dat acuzațiilor evreilor?
5. Cum este Pavel un martor al Evangheliei?
6. Care este accentul lui Pavel în mărturia lui? Ce învățăm noi din acest accent?

SĂPTĂMÂNA 18

PERICOLE ȘI PROTECȚIE

LUNI

INDIGNARE SFÂNTĂ

Fap. Ap. 22 : 30 - 23 : 5

OBSERVĂ:

Ce anume îl supără pe Marele Preot din cuvintele lui Pavel? Oare de ce?

Cum ți se pare reacția lui Pavel după ce a fost lovit? Oare de ce a reacționat așa?

MEDITEAZĂ:

Căpitanul Claudius Lisias (v. 26), care apucase să-l aresteze și să poruncească să-l bată pe Pavel, era acum în încurcătură, pentru că nu avea o justificare legală pentru acțiunile sale. Astfel, încearcă organizarea unui proces, din care speră să afle mai multe. În acest sens este convocat Sanhedrinul, sau Soborul celor 70 sau 71 de lideri învățători ai lui Israel. Sanhedrinul avea inclusiv autoritatea de a condamna la moarte, după caz.

Afirmația lui Pavel, cu privire la trăirea sa cu toată curăția de conștiință, scandalizează pe Marele Preot. Evident, Pavel nu afirmă că este un om perfect, ci doar că a avut o conștiință curată în tot ce a făcut (F.A. 24:16; 2 Cor. 1:12; 2 Tim. 1:3; 1 Tim. 1:15;). Chiar dacă a făcut lucruri reprobabile, el a fost sigur că acesta era modul corect de a acționa.

Conștiința nu reprezintă un standard al moralității, al binelui și al răului. Aceasta este doar un mesager al convingerilor noastre interioare, care ne amintește dacă acțiunile noastre sunt, sau nu sunt, în acord cu ceea ce știm că este bine.

Anania, care era atunci Mare Preot, a rămas în istorie ca un personaj foarte corupt, lacom și violent. Iosif Flavius scrie că Anania și-a însușit zeciuielile altor preoți și că fraterniza cu Romanii. Acest Anania a poruncit ca Pavel să fie lovit peste gură. Gest care a stârnit indignarea lui Pavel, deoarece nu fusese demonstrată nicio vină a acestuia. Prin epitetul „perete vărui”, Pavel indică ipocrizia dovedită de gestul Marelui Preot. Asemenea unui perete care este vărui sau tencuit cu ipsos pentru a i se masca crăpăturile, Marele Preot dovedea lipsă de integritate și corectitudine atunci când a poruncit să fie lovit un om care trebuia să se bucure de prezumția de nevinovăție.

Protestul lui Pavel față de acest abuz seamănă ca fond, nu neapărat ca formă, cu cel al Domnului Iisus când a fost lovit într-un context similar (Ioan 18:22-23). A întoarce obrazul sau a birui răul prin bine nu înseamnă a nu condamna răul. Acesta trebuie întotdeauna expus și confruntat.

Totuși, se pare că Pavel nu și-a dat seama că cel cu care vorbea era Marele Preot, motiv pentru care, imediat ce este atenționat, reafirmă principiul de a nu vorbi de rău pe mai-marele poporului.

APLICĂ:

Observă echilibrul lui Pavel. Cum reacționezi în fața unui abuz? Te retragi sau răspunzi? Cum crezi că ar trebui să răspunzi?

MARTI

GÂNDIRE ALTERNATIVĂ

Fap. Ap. 23:6-11

OBSERVĂ:

Ce crezi că a urmărit Pavel cu acel strigăt în mijlocul Sanhedrinului? Oare de ce a făcut acest lucru?

Crezi că a fost mulțumit Domnul de mărturia lui Pavel la Ierusalim? Argumentează.

MEDITEAZĂ:

După debutul judecății, descris în versetele anterioare, era evident că Pavel nu

putea să aibă parte de un proces echitabil. Acesta, cel mai probabil, ar fi dus la execuția lui Pavel, folosindu-se inclusiv mărturii false. Astfel, soluția la care apelează Pavel este întreruperea procesului de judecată.

Cunoscând bine specificul și polemicile din interiorul Sanhedrinului, Pavel le declanșează prin acel strigăt cu privire la învierea morților. Desigur, ceea ce a spus el era perfect adevărat. Învierea lui Hristos și nădejdea învierii tuturor credincioșilor era în centrul mesajului Evangheliei predicat de el. Efectul a fost cel scontat, neînțelegerile dintre fariseii și saducheii care alcătuiau Sanhedrinul, nu au mai permis continuarea procesului. Ba chiar, zarva a fost așa de mare încât Pavel a trebuit să fie din nou salvat de soldați și pus în siguranță.

Cuvintele Domnului din v. 11 i-au adus, cu certitudine, îmbărbătare și curaj lui Pavel, care avea toate motivele să se teamă pentru viața lui și care scăpase ca prin urechile acului de la execuție. Vedem, din nou, că Domnul este în control și că El mai are planuri pentru Pavel, care va trebui să ajungă la Roma.

APLICĂ:

Ce înveți din înțelepciunea practică a lui Pavel?

Ce înveți din acest pasaj despre misiune sau despre slujirea lui Hristos?

MIERCURI

PROTECȚIE DIVINĂ

Fap. Ap. 23: 12 - 24

OBSERVĂ:

Cum se poate vedea protecția și providența divină în acest pasaj?

MEDITEAZĂ:

Dorința și pasiunea iudeilor de a-l omorî pe Pavel nu au dispărut odată cu arestarea acestuia de către romani. Astfel, un grup de peste 40 de persoane s-au legat cu blestem să nu mănânce și să nu bea până nu-l vor omorî. Planul lor era să solicite un alt interogatoriu și să organizeze o ambuscadă, în timp ce Pavel ar fi fost dus acolo. Evident, planul a fost secret, dar cumva, nepotul lui Pavel (fiul surorii lui) a aflat și a dus vestea căpitanului, care imediat a acționat pentru a evita această capcană.

Nu știm nimic despre sora lui Pavel și nici despre fiul acesteia. Nu știm nici cum s-a aflat despre acest complot. E uimitor totuși că nepotul lui Pavel a fost crezut, aparent foarte ușor, iar căpitanul Claudiu a fost atât de prompt în a acționa corect.

Știm, însă, că Hristos, care avea planuri pentru Pavel, veghea asupra lui, protejându-l. Din nou, Pavel scapă ca prin urechile acului de ura iudeilor gata să-lucidă. Domnul mai avea încă multe de împlinit prin el. Oricât de aproape ar fi pericolul, nici un păr nu ne cade fără voia Tatălui. Ochii Domnului sunt întotdeauna peste copiii Săi.

APLICĂ:

Ce poți învăța de la acel tinerel, nepotul lui Pavel?

Ce concluzii poți trage despre protecția lui Dumnezeu din acest pasaj? În ce fel te poate ajuta aceasta să te încrezi mai mult în Domnul în situațiile critice?

JOI

UN SALVATOR IMPERFECT

*Fap. Ap. 23 : 25-33***OBSERVĂ:**

Cum prezintă căpitanul vina lui Pavel?

Cum descrie căpitanul salvarea lui Pavel din mâinile iudeilor v. 27? Observi vreo neregulă?

MEDITEAZĂ:

Porunca pentru soldați era să-l transporte pe Pavel, sănătos și teafăr, la dregătorul Felix (v. 24). Astfel, însoțit de o gardă considerabilă, dar și o scrisoare explicativă, Pavel este transportat întâi la Antipatrida (56 km) și apoi la Cezareea (încă 43 km).

Luca ne oferă și conținutul scrisorii adresate lui Felix. Din scrisoare aflăm și numele complet al căpitanului care a avut atâta grijă de Pavel și care pare a fi de origine grecească. Evident, greșeala de la început a căpitanului, când Pavel era să fie biciuit, neștiindu-se că e roman, este ascunsă cu grijă în scrisoare. Astfel, Claudius susține că a aflat că e roman și de aceea l-a salvat din mâinile iudeilor. E foarte relevantă precizarea căpitanului care afirmă că nu l-a găsit pe Pavel vinovat de nicio încălcare a legii care să-l facă vrednic de moarte sau de închisoare (1 Petru 4:15-16). Astfel, reiese clar că problema lui Pavel ținea de interpretări ale Legii iudaice și nu de legea romană.

Dincolo de slăbiciunea umană, este de apreciat decizia înțeleaptă a lui Claudius, care, în acest fel, a salvat, probabil, nu doar viața lui Pavel, ci și a altora care ar fi putut muri în acea ambuscadă. Mulțumită prudenței acestui căpitan roman, care a fost un instrument în mâna lui Dumnezeu, în acele circumstanțe, astăzi ne putem bucura de toată moștenirea spirituală lăsată de apostolul Pavel.

APLICĂ:

Ce ar spune alții despre tine? Ce fel de mărturie crezi că ai în jur? Este aceasta favorabilă Evangheliei?

Oare în ce fel poți fi un instrument al lui Dumnezeu pentru ajutorarea altora care sunt în nevoie?

VINERI

PROCESUL AMÂNAT

Fap. Ap. 23 : 34-35

MEDITEAZĂ:

Marcus Antonius Felix, guvernator al Iudeii în acea vreme, era căsătorit cu Drusila, care era iudeică și era fiica lui Irod Agripa I (12:1). Drusila era sora lui Irod Agripa II care apare în 25:13. Ea își lăsase soțul pentru a deveni cea de-a treia soție a lui Felix. Istoricul roman Tacitus scria despre Felix că „a exercitat puterea unui rege în spiritul unui sclav”. De asemenea, Felix mai era numit „un ticălos vulgar”, nume care se pare că descria comportamentul său. În fața unui astfel de judecător avea să stea și să mărturisească apostolul Pavel. Cât de mângâietoare și încurajatoare trebuie să fi sunat cuvintele Domnului din v.11 în mintea lui!

După ce a aflat că Pavel era din ținutul Ciliciei, lucru ce îi permitea lui Felix să judece cazul fără a fi necesară o consultare cu un alt guvernator, acesta decide să amâne procesul până la sosirea acuzatorilor. Pavel, între timp, urma să fie deținut în palatul lui Irod.

APLICĂ:

Ce te-ar putea încuraja să mărturisești pe Domnul în fața prigoanei sau altor pericole? Unde poți găsi aceste resurse?

SĂMBĂȚĂ

RESURSE DIN CUVÂNT

Citește următoarele texte și notează ce crezi că ar vrea Domnul să știi sau să faci în cazul în care ar trebui să-l mărturisești în condiții de prigoană.

Matei 10:16-39

Luca 12:1-12

2 Timotei 4:5-8

2 Timotei 4:16-18

Filipeni 2:17-18

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

7. Cum înțelegi porunca Domnului de a fi înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbeii (Matei 10:16). În ce fel crezi că a aplicat Pavel acest principiu?
8. Cum ai descrie atitudinea lui Pavel față de iudeii prigonitori? Dar față de căpitan? Ce înveți din aceasta?
9. În cazul în care ar trebui să faci față unei prigoane pentru credință, cum ai dori să reacționezi, ce crezi că te-ar face să fii mai pregătit?

SĂPTĂMÂNA 19

PAVEL ÎNAINTEA LUI FELIX

LUNI

MOMEALA FLATĂRII

Fap. Ap. 24 : 1 - 4

OBSERVĂ:

Enumeră componența delegației de la Ierusalim. Ce-ți sugerează aceasta?

Cum ai descrie începutul discursului lui Tertul? De ce crezi că își începe acuzarea în acest mod?

MEDITEAZĂ:

Atenția pe care o dau iudeii cazului lui Pavel se vede și din componența delegației care vine să susțină acuzarea. Astfel, vine însuși Marele Preot însoțit de unii din bătrâni, cât și un avocat numit Tertul. Legea Romană era destul de complexă, iar iudeii își doreau mult ca Pavel să fie pedepsit, de aceea iau toate măsurile pentru a avea succes în demersul lor.

În mod evident, Tertul, care era priceput în ceea ce făcea, apelează la exagerare și flatare pentru a câștiga judecătorul de partea lui. Astfel, își începe discursul cu câteva aprecieri, care aveau să fie la fel de false ca și acuzațiile pe care urma să le expună. Dacă ne gândim doar la armata de 470 de militari care a trebuit să-l escorteze pe Pavel din Ierusalim, ne putem da seama la ce amenințări se puteau aștepta romanii în această „mare pace” lăudată de Tertul. Istoria spune că Felix, într-adevăr, suprimase câteva răscoale și se lupta cu bande de tâlhari în acea perioadă. Dar, în același timp, a angajat tâlhari pentru omorârea Marelui Preot Ionatan.

Flatarea e diferită de o apreciere sinceră, care păstrează întotdeauna proporțiile și reflectă realitatea. De fiecare dată când cineva exagerează sau fletează urmărește ceva. Flatarea, de regulă, este plăcută celui cărui i se adresează, dar îi poate afecta vigilența și discernământul, hrănindu-i mândria. Încheierea acestei părți laudative a discursului din v. 4, prin minimalizarea celor spuse, urmărește tocmai amplificarea efectului flatării.

Limba mincinoasă urăște pe cei pe care-i doboară ea și gura lingușitoare pregătește pieirea. (Proverbele 26:28)

Fii întotdeauna atent și păzește-te de oamenii care fletează! Smerenia autentică, venită din cunoașterea lui Dumnezeu și cunoașterea de sine, este antidotul flatării și al mândriei.

APLICĂ:

Cum reacționezi atunci când ești flatat? Ce mijloace de protecție ai?

Te simți ispitit să exagerezi sau să-i flatezi pe alții? Ce ar trebui să schimbi?

MARTI

EXPUNEREA ACUZĂRII

Fap. Ap. 24 : 4 - 9

OBSERVĂ:

Care sunt capetele de acuzare expuse?

Observi vreo schimbare față de 21:28? Care este aceasta?

MEDITEAZĂ:

Acuzațiile aduse lui Pavel erau deosebit de grave, dacă ar fi fost demonstrate.

Pavel este numit „o ciumă” pentru că ar organiza rebeliuni printre iudei, peste tot în imperiu. Această acuzație atingea un punct foarte sensibil pentru urechile oricărui guvernator a cărui sarcină era să păstreze „Pax Romana”. Este adevărat că în multe locuri unde a fost Pavel iudeii s-au răsculat împotriva lui, dar realitatea expusă de Tertul era distorsionată tocmai pentru a sluji acuzării.

Pavel este numit liderul „partidei nazarenilor”. Aceasta implica o nouă religie, lucru ilegal în Imperiul Roman. Iudaismul se bucura de statutul de „religio licita” - religie legală, iar creștinismul, la început, fiind alcătuit mai mult din iudei și manifestându-se în sinagogi, era privit ca o sectă iudaică.

A treia acuzație viza profanarea Templului. Un delict pentru care romanii au dat dreptul iudeilor chiar să pedepsească cu moartea. În 21:28 Pavel fusese acuzat că a adus împreună cu el, în Templu, pe greci, ceea ce ar fi fost un motiv de pedeapsă capitală. Totuși, aici Tertul schimbă formularea afirmând că Pavel „a încercat” să facă acest lucru. Probabil, Tertul a apelat la această reformulare pentru că nu existau martori prezenți și știa că oricum faptul nu putea fi demonstrat, pentru că nici nu avusese loc.

În final, Tertul are o plângere și împotriva căpitanului Lisias, cum că acesta ar fi întrerupt violent un proces legal de judecată - o altă alterare grosolană a realității. Din fericire, Felix avea scrisoarea explicativă a lui Lisias, care avea o mai mare credibilitate.

APLICĂ:

Cât de important era faptul că Pavel a acționat nu doar cu conștiință curată (așa cum a afirmat), dar și cu multă prudență în ce privește legile romane și iudaice. Cum te raportezi la legile țării în care trăiești?

Citește și Romani 13:1-7, 1 Petru 4:15-16 înainte de a răspunde.

MIERCURI

APĂRAREA LUI PAVEL

Fap. Ap. 24 : 10 - 21

OBSERVĂ:

Compară debutul apărării lui Pavel cu cel al lui Tertul. Ce observi?

Identifică în discursul lui Pavel răspunsurile la cele 3 capete de acuzare observate ieri.

Ce lacună majoră exista în acuzarea lui Pavel. Cine lipsea?

MEDITEAZĂ:

Trebuie remarcată introducerea mult mai modestă și realistă pe care o face Pavel discursului său de apărare, în contrast cu cuvintele măgulitoare ale lui Tertul.

Răspunsul de apărare al lui Pavel dovedește că a fost atent la acuzațiile lui Tertul, astfel, el răspunde punctual fiecăreia din ele.

În primul rând, Pavel subliniază lipsa de dovezi în ce privește acuzația de răsccoală. Nimeni nu putea să spună că Pavel a fost surprins undeva instigând la revoltă.

Pavel afirmă conținutul doctrinar comun creștinismului și iudaismului, afirmând prin aceasta că nu e vorba de o grupare nouă religioasă, ci de o mișcare în sânul iudaismului. Creștinismul nu încerca să se rupă de iudaism, ci să indice spre împlinirea așteptărilor acestuia - spre Mesia. Astfel, Pavel își afirmă credința în același Dumnezeu, în Lege și Prooroci, cât și în învierea morților; această credință, stând la baza efortului său de a trăi cu o conștiință curată, atât înaintea lui Dumnezeu, cât și înaintea oamenilor.

În final, Pavel răspunde la acuzația cu privire la profanarea Templului. El amintește că era în Templu pentru închinare și milostenii, fiind curățit (pregătit ritualic) pentru aceasta. Pavel indică spre absența iudeilor din Asia, cei ce erau inițiatorii acestei acuzații. Acest fapt invalida acuzația, conform legii romane. Evident, și dacă ar fi fost prezenți acei iudei, nu ar fi putut demonstra ceea ce nu a existat în realitate.

Singurul lucru pe care Pavel sugerează că i s-ar putea reproșa este acel strigăt despre înviere, la care se pare că acuzatorii nu au dorit să facă referință.

Trebuie observat faptul că Pavel nu a amintit că a fost pălmuit. Ca cetățean roman, el trebuia întâi judecat. Menționarea acestui fapt ar fi putut complica mult lucrurile pentru Marele Preot. Oare de ce nu a făcut-o?

APLICĂ:

Cum ți se pare atitudinea lui Pavel? Ce înveți din apărarea lui?

JOI

O NOUĂ AMÂNARE A PROCESULUI

FA 24:22-23

OBSERVĂ:

Ce ne spune Luca despre Felix? Oare de ce ne spune acest lucru?

Observi vreo contradicție în acțiunile lui Felix? Care este aceasta?

MEDITEAZĂ:

Cu siguranță, Felix, ca un cunoscător al „Căii” (o expresie ce se referea la mișcarea creștină) deja pricepuse că Pavel era nevinovat. Totuși, Felix evită să ia o decizie tranșantă cu privire la cazul lui Pavel. Pavel nu putea fi condamnat din lipsă de dovezi, dar și o eliberare a sa l-ar fi pus pe Felix în conflict direct cu liderii evrei, un scenariu de nedorit pentru el. Astfel, Felix alege calea tergiversării procesului, în așteptarea eventualei veniri a căpitanului Lisias. În același timp, Felix a oferit mai multe libertăți lui Pavel, care nu mai este pus în închisoarea comună, și are dreptul să primească vizite pentru împlinirea nevoilor sale.

Cunoașterea adevărului responsabilizează întotdeauna și expune calitatea caracterului nostru. Cât de tristă și păguboasă este lipsa de integritate. Felix alege siguranța și confortul în detrimentul adevărului.

APLICĂ:

În ce situații ți-e mai greu să fii integru? Alege să fii integru în orice context te pune Dumnezeu. Prin rugăciune, cere har și putere pentru acele circumstanțe.

VINERI

EVANGHELIZAREA LUI FELIX

*Fap. Ap. 24 : 24 - 25***OBSERVĂ:**

Ce subiecte a discutat Pavel cu Felix și Drusila, în contextul prezentării credinței în Hristos? Oare de ce a ales Pavel aceste subiecte?

MEDITEAZĂ:

Evangelia lui Iisus Hristos este întotdeauna aceeași, dar este prezentată în moduri diferite, în funcție de auditoriu. Felix și Drusila cunoșteau despre voia lui Dumnezeu. Drusila, mai ales, fiind evreică. Mai mult, familia Drusilei se intersectase de câteva ori cu Iisus. Bunicul ei a încercat să-L ucidă pe Iisus ordonând masacrul infanticid din Betleem. Unchiul ei L-a batjocorit pe Iisus, și L-a trimis înapoi la Pilat. Iar tatăl ei l-a ucis pe Iacov (F.A. 12). În același timp, viețile lui Felix și Drusila nu erau transformate de această cunoaștere. Drusila își părăsise soțul pentru a deveni cea de-a treia soție a lui Felix. Felix, la rândul lui, era cunoscut ca fiind lipsit de scrupule și dispus să ucidă pentru a-și atinge

scopurile. Astfel, mesajul lui Pavel despre neprihănire, înfrânare și judecata viitoare, trebuie să fi răscolit multe vinovații în ei.

Desigur, scopul evanghelistului, în general, nu trebuie să fie înspăimântarea ascultătorului, totuși contactul cu adevărul poate fi înspăimântător uneori, mai ales pentru o inimă împotrivoare. Acest tip de reacție emoțională nu trebuie nici căutat, dar nici nu poate fi evitat atunci când apare. Adevărul trebuie totdeauna spus și lăsat să lucreze. O Evanghelie care nu răscolește și nu provoacă deloc, este o altă Evanghelie decât cea a lui Iisus Hristos.

APLICĂ:

Ce schimbări a provocat Evanghelia în viața ta?

Cum spui altora Evanghelia? Cum alegi subiectele de la care să pornești sau pe care să le accentuezi?

SÂMBĂȚĂ

OBICEIUL DE A AMÂNA

Fap. Ap. 24 : 24 - 27

OBSERVĂ:

Care sunt motivațiile acțiunilor lui Felix?

Cum abordează Felix deciziile dificile?

MEDITEAZĂ:

Nu știm tot ce a fost în inima lui Felix, dar am putea face câteva observații din care să învățăm. Pe de o parte, îl vedem cel puțin curios cu privire la credința în Hristos. Pe de altă parte, nutrește o speranță ascunsă de a primi bani de la Pavel. Nu e de mirare că adevărul îl îngrozește, dar în același timp nu-l transformă. Din subiectele prezentate de Pavel, reiese că Felix era familiar cu Legea lui Dumnezeu, iar acest lucru îi crește responsabilitatea. Atunci când cineva evită să se conformeze adevărului, acesta îl va îngrozi tot mai mult.

Se pare că putem observa un tipar evitant în comportamentul lui Felix. Atunci când trebuie să ia o decizie dificilă, preferă să o amâne sau să o evite. Totuși o decizie evitată este în același timp o decizie luată. Versetul 27 ne spune că această stare a durat doi ani și s-a finalizat cu abandonarea lui Pavel în închisoare, cu scopul de a păstra relațiile bune cu iudeii.

APLICĂ:

Adevărul ne poate elibera sau îngrozi, în funcție de atitudinea inimii noastre față de el. Care este atitudinea ta? Ești gata să îmbrățișezi adevărul și să te conformezi lui sau încă fugi de el? Scrie o rugăciune mai jos pe acest subiect.

Tu cum abordezi deciziile dificile? E ceva ce trebuie să schimbi în acest sens?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. Care crezi că e diferența dintre apreciere și flatare? Ce înveți de la Pavel despre modul de comunicare?
2. Compară strategia lui Pavel în fața judecătorilor cu cea a Domnului Iisus. Ce asemănări și diferențe observi? Ce înveți din ele?
3. Cum este descris caracterul lui Felix? Ce putem învăța din greșelile lui?

SĂPTĂMÂNA 20

MĂRTURII ÎNAINTEA LUI FESTUS ȘI AGRIPA

LUNI

PRUDENȚĂ SALVATOARE

Fap. Ap. 25: 1-6

OBSERVĂ:

Ce observi cu privire la preoții și fruntașii iudeilor. Cum a evoluat atitudinea lor între timp?

Ce calități observi la Festus în aceste versete?

MEDITEAZĂ:

Schimbarea guvernatorului și vizita acestuia la Ierusalim au reaprins speranța iudeilor de a-l omorî pe Pavel. Deoarece iudeii știau că nu pot oferi dovezi palpabile care să servească la condamnarea și executarea lui Pavel, prin mâna romanilor, planul lor este același ca și cu doi ani în urmă - o ambuscadă pe drumul spre Ierusalim. Ei încercau astfel să profite de lipsa de experiență, sau ignoranța noului guvernator cu privire la istoricul cazului lui Pavel.

Din păcate, ura iudeilor pentru Pavel nu a scăzut în acești doi ani. Doar pocăința eliberează și vindecă sufletul înveninat de ură.

Porcius Festus (58-62) noul guvernator, avea însă, un alt fel de caracter decât Felix, chiar dacă va dovedi și el slăbiciunile lui. Dorința lui de a-și îndeplini responsabilitatea cât mai bine se vede atât în vizita lui la Ierusalim la doar trei zile după investire, cât și în judecarea cu celeritate a cazului lui Pavel (amânat timp de doi ani de către Felix).

Respingerea hatârului cerut de iudei, cât și decizia ca procesul să fie la Cezareea, a fost o hotărâre inspirată care a dovedit înțelepciune și prudență din partea lui.

Chiar dacă ura prigonitorilor nu s-a stins, Dumnezeu continua să-l protejeze pe Pavel, de data aceasta prin conștiințiozitatea, înțelepciunea și prudența lui Festus.

APLICĂ:

Oare ce ai putea învăța de la Festus?

Ce înveți despre instrumentele folosite de Dumnezeu?

MARȚI

ÎNȚELEPCIUNEA DATĂ DE CUVÂNT

Fap. Ap. 25: 7 - 12

OBSERVĂ:

Ce slăbiciuni vezi în caracterul lui Festus?

De ce crezi că Pavel a apelat la judecata cezarului?

MEDITEAZĂ:

Iudeii acuzatori s-au înfățișat la proces, iar după ce a fost adus Pavel, au început să-i aducă acuzații grele, fără a putea însă să le și demonstreze. Luca nu le mai menționează, cel mai probabil pentru că nu aduceau nimic nou. Strategia lor nu consta în forța nouă a acuzațiilor, ci în încercarea de a manipula pe noul judecător. Apărarea lui Pavel este redată foarte succint, prin faptul că acesta neagă că ar fi păcătuit împotriva Legii, a Templului cât și a cezarului.

Propunerea lui Festus, care se vrea, probabil, un fel de compromis menit să câștige favoarea iudeilor, este respinsă categoric de Pavel. Apostolul știa că o întoarcere la Ierusalim nu putea să aducă nimic bun. Drumul spre Ierusalim doar l-ar fi expus riscului de a fi ucis, fără a aduce speranțe în plus pentru un proces echitabil. Astfel, Pavel face o mutare surpriză care indică atât călăuzirea Duhului Sfânt, cât și înțelepciunea lui. Pavel știa că drumul lui trebuie să ducă

spre Roma, nu spre Ierusalim (F.A. 23:11). Astfel, el cere să fie judecat de Cezar. Această decizie, cel mai probabil, i-a înfuriat pe iudei al căror plan, din nou, s-a năruit. Dar nici pentru Festus acest lucru nu pica prea bine, deoarece putea să pară o gestionare slabă a unui caz, chiar la început de mandat. Solicitarea lui Pavel putea să apară ca un mesaj de neîncredere în judecata lui Festus. În același timp, putea fi și o ușurare, pentru că ar fi putut astfel să paseze un „cartof fierbinte”. După o consultare cu sftnicii lui, solicitarea lui Pavel a fost aprobată.

Chiar dacă Pavel este înconjurat de dușmani și este cercetat de un judecător părtinitor, Domnul îl păzește, iar planul lui Dumnezeu ca Pavel să mărturisească mai departe la Romamse apropie de împlinire.

APLICĂ:

În ce mod cuvintele Domnului din F.A. 23:11 crezi că au dat direcție și siguranță deciziei lui Pavel? Ce înveți despre valoarea Cuvântului lui Dumnezeu în viața ta?

Reflectând la motivația propunerii lui Festus, de a place iudeilor, crezi că o astfel de motivație ne face sau nu mai înțelepți? Citește și Proverbe 29:25 și scrie concluziile tale.

MIERCURI

CENTRALITATEA ÎNVIERII

Fap. Ap. 25 : 13 - 22

OBSERVĂ:

Care este noua problemă cu care se confruntă Festus?

Ce detaliu nou ni se prezintă despre dezacordul lui Pavel cu iudeii?

MEDITEAZĂ:

Chiar dacă, în raport cu iudeii, Festus își rezolvase oarecum problema cu Pavel, urmând să-l trimită la Roma, acum Festus avea o altă problemă. Pentru a trimite un prizonier la Roma era nevoie de un raport cu acuzații concrete care să justifice cazul. Astfel, vizita de protocol a lui Agripa și Berenice putea aduce cu sine o oportunitate bună în acest sens.

Tănărul Marcus Iulius Agripa (aprox 30 de ani) era fiul lui Irod Agripa I, cel ce l-a omorât pe Iacov (F. A. 12). El stăpânea peste ținutul Chalcis și încă câteva teritorii ce i-au fost adăugate. Opinia lui Agripa era relevantă pentru că el era considerat un expert în relațiile cu iudeii, dar și custodele trezoreriei de la Templu, el având dreptul, în același timp, să numească marii preoți de la Templu. Berenice, cea care îl însoțea, era sora lui, care, însă, locuia împreună cu el. Asupra lor plana acuzația de relații incestuoase.

Festus îi prezintă lui Agripa cazul și dilema pe care o are, recunoscând implicit că nu a găsit vreo vină în el, din punct de vedere al legii romane, ci doar chestiuni de doctrină religioasă iudaică.

Un element care devine mai clar este învierea lui Hristos, care este în centrul problemei. Astfel, putem deduce că dezacordul cu iudeii nu era atât de mult pe înviere, în general, cât pe învierea lui Iisus Hristos. Cu siguranță Agripa știa mai multe despre acest subiect. Doritor să cunoască mai bine cazul, el solicită o audiere a lui Pavel.

APLICĂ:

Ce sugerează textul despre centralitatea învierii lui Hristos în mesajul lui Pavel? Care crezi că ar trebui să fie locul învierii lui Hristos în mesajul și trăirea noastră?

JOI

O MICĂ IRONIE

Fap. Ap. 25: 23 - 27

OBSERVĂ:

Ce imagini contrastante observi în text?

MEDITEAZĂ:

Luca menționează, poate cu o urmă de umor, fastul cu care au venit Agripa și Berenice împreună cu liderii cetății, în contrast cu prezența unui umil întemnițat iudeu. O altă ironie pe care o putem constata azi este faptul că noi studiem despre Festus, Agripa și Berenice tocmai pentru că ei s-au intersectat cu apostolul Pavel și nu invers. Știm, însă, că această întâlnire nu a fost la întâmplare, ci era împlinirea cuvintelor lui Iisus Hristos. El îi promisese lui Pavel că acesta Îl va mărturisi înaintea împăraților, ceea ce iată, urma să aibă loc încă o dată.

Din nou, Luca amintește nevinovăția lui Pavel declarată de Festus, care își prezintă în același timp și dilema rezultată din lipsa de informații despre caz.

APLICĂ:

Ce înveți despre împlinirea promisiunilor lui Dumnezeu în viața noastră?

Citește și 1 Ioan 2:17.

Ce valori rămân peste veacuri? Tu ce urmărești cu viața ta?

VINERI

ÎMPOTRIVIRE SAU ASCULTARE

Fap. Ap. 26 : 1 - 23

OBSERVĂ:

Încearcă să faci o schiță a ideilor centrale expuse de Pavel în discursul său de apărare. Ce accente observi?

MEDITEAZĂ:

Pavel își începe discursul prin recunoașterea expertizei lui Agripa în ceea ce privește atât obiceiurile, cât și tensiunile iudaice, expertiză pentru care se arată recunoscător. Astfel, putem anticipa că verdictul lui Agripa avea să fie unul cu greutate din acest punct de vedere.

Cu consecvență, Luca subliniază centralitatea învierii lui Hristos în discursul de apărare rostit de Pavel. Argumentul lui Pavel este că învierea este parte a promisiunii făcute de Dumnezeu celor din Vechiul Testament (v. 6-7). Întrebarea retorică din v. 8 trebuie interpretată în contextul în care Agripa era cunoscut ca unul care credea scrierile profeților din Vechiul Testament (v. 27).

Începând cu v. 9, Pavel va povesti cum a ajuns să fie un apostol al neamurilor, lucru care a și atras ura iudeilor. Mărturia lui Pavel reflectă atât regretul pentru viața sa din trecut, cât și surpriza descoperirii că Iisus, a cărei comunitate o prigonea, este viu și se identifică activ cu aceasta. Pavel își prezintă mandatul de slujitor și martor al lui Hristos înaintea neamurilor. Această slujbă, pe care el o făcea cu consecvență, i-a fost încredințată chiar de Hristos însuși, căruia,

apostolul nu a dorit să l se împotrivescă (v.19). Până la întâlnirea de pe drumul Damascului cu Hristos, viața lui Pavel fusese o împotrivire față de Acesta (v.14).

În ce privește descrierea slujirii lui Pavel, trebuie remarcat paralelismul cuvintelor lui Pavel din v. 20 cu cele ale lui Hristos din F.A. 1:18.

Versetul 18 oferă câteva imagini ale omului fără Hristos, care este în întuneric spiritual și sub autoritatea Satanei, nu are păcatele iertate și are nevoie să se întoarcă la Dumnezeu și la lumină. Această întoarcere este prin credința în Hristos, care produce pocăință însoțită de faptele aferente.

Autenticitatea celor spuse de Pavel este dovedită prin consecvența cu care predicase acest mesaj, în ciuda pericolelor iminente (v. 21-22).

În v. 22-23, apostolul rezumă esența mesajului său și anume că Hristos a trebuit să sufere și să fie primul înviat din morți (în trup glorificat) (1 Cor. 15:20). Chemarea lui Pavel era să aducă lumina mântuirii atât lui Israel, cât și neamurilor (Isaia 42:6; 49:6). În acest context, Pavel accentuează, încă odată, că mesajul predicat de el nu se îndepărtează cu nimic de mesajul profeților, ci este o împlinire a acestuia.

APLICĂ:

Tu ai crezut în Hristos? Te-ai întors la Dumnezeu, sau încă te împotrivești? Cum se vede acest lucru în viața ta? Cum se vede ascultarea ta de Domnul? Răspunde cu toată onestitatea.

Nu toți avem parte de chemări atât de explicite ca cea a lui Pavel. Totuși, toți creștinii sunt chemați să slujească pe Hristos. Cum te raportezi la slujirea ta? Îți cunoști darurile spirituale? Știi ce vrea Dumnezeu să faci? Ești credincios chemării tale?

SÂMBĂȚĂ

CUVINTE ADEVĂRATE ȘI CHIBZUITE

FA 26: 24 - 32

OBSERVĂ:

Notează reacțiile celor doi demnitari. Ce crezi că indică acestea?

Cum evaluezi răspunsurile lui Pavel din v. 25-27 și 29?

MEDITEAZĂ:

Discursul lui Pavel a stârnit reacții puternice în cei doi demnitari. Astfel, Festus întrerupe cuvântarea lui Pavel, acuzându-l de nebunie. În mod evident, Festus nu credea aceasta; dacă ar fi crezut, l-ar fi eliberat pe Pavel și nu l-ar fi trimis Cezarului.

Apostolul își apără calitatea discursului afirmând că ceea ce spune sunt cuvinte adevărate și chibzuite. Altfel spus, mesajul lui Pavel era în acord atât cu realitatea, cât și cu rațiunea. Această trăsătură fundamentală a Scripturii și Evangheliei trebuie să caracterizeze întotdeauna și cuvintele noastre.

Agripa era mai în măsură să recunoască adevărul acestor lucruri, atât pentru că era un bun cunoscător al iudaismului, dar și pentru că evenimentele legate de Iisus fuseseră lucruri publice. Când privește raționalitatea acestora, el ar fi putut observa că ele se armonizau cu toată revelația dată prin proroci.

Pus în fața evidențelor, Agripa simte că trebuie să dea un răspuns, însă el alege să evite problema reală. Astfel, Agripa apelează la ironie invocând timpul prea scurt pentru a se lăsa convins să fie creștin. El nu obiectează direct argumentelor lui Pavel, pentru că nu are ce să obiecteze și totuși refuză să accepte adevărul.

V. 29 cuprinde răspunsul îndrăzneț, dar plin de dragoste al lui Pavel, răspuns care indică preocupare chiar pentru cei ce-l judecau.

În mod paradoxal, Festus și Agripa din judecători au devenit judecați. În prezența Evangheliei fiecare om se judecă pe sine, acceptând sau respingând adevărul.

V. 30-32 reiterează nevinovăția lui Pavel. De data aceasta este recunoscută de Festus, Agripa și Berenice.

APLICĂ:

Este Scriptura pentru tine o carte în acord cu realitatea istorică și rațiunea?

Ce te-ar ajuta pentru o armonizare mai bună?

Cum răspunzi celor ce-ți vorbesc cu dispreț sau se poartă rău cu tine?

Poți să-i iubești, poți să cauți binele lor? Roagă-te chiar acum pentru ei.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. Cum te poți păzi de compromiterea adevărului, din dorința de a place altora?
2. Ce ai dori să înveți din purtarea lui Pavel din aceste capitole? Ce te inspiră?
3. Cum înțelegi starea spirituală a omului nemântuit? Ce relevanță au aceste lucruri în relațiile noastre? Dar în ce privește prioritatea evanghelizării?
4. Dacă ai o astfel de experiență, povestește și celor din grup, ce înseamnă pentru tine ascultarea de chemarea lui Hristos.

SĂPTĂMÂNA 21

CĂLĂTORIA LUI PAVEL LA ROMA

LUNI

PRIVIRE DE ANSAMBLU

Faptele Apostolilor 27

Citește întreg capitolul și notează-ți toate referințele de locație și timp. Consultă harta de la final pentru a localiza zonele menționate de Luca, pentru a-ți forma o imagine de ansamblu a evenimentelor descrise în acest capitol.

OBSERVĂ:

Cine întreprinde această călătorie? Ce alte personaje mai sunt menționate?

Care sunt locațiile pe lângă care trece Pavel în această călătorie misionară? (Notează toate locațiile menționate în ordinea apariției lor.)

MEDITEAZĂ:

Cartea Faptelor Apostolilor începe cu trimiterea pe care ucenicii o primesc, de a fi martori „în Ierusalim, în Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului” și iată că vine momentul în care Pavel este trimis către Roma.

Roma era văzută în acea perioadă ca centrul lumii moderne, dar pentru cineva care pornește din Iudeea pare a fi la marginile lumii. Dumnezeu este însă credincios, îl însoțește și îl protejează pe Pavel până la destinația finală.

De ce Roma? Pentru că este cel mai mare și mai important oraș al lumii, locul deciziilor celor mai importante, scena centrală a activității culturale, economice și sociale. Toate drumurile pleacă de la Roma și duc la Roma. Dacă creștinismul trebuie dus în toată lumea, atunci trebuie dus la Roma.

Și astăzi, marile orașe ale lumii (implicit ale țării) sunt (sau ar trebui să devină) puncte strategice în care creștinismul trebuie să pătrundă cu precădere. Creștini fiind, trebuie să ne implicăm în toate structurile organizaționale și culturale ale statului pentru ca, prin exemplul și mărturia noastră, să fim promotorii unei transformări radicale a societății în care trăim. Din păcate, preferăm să stăm mai în spate, să nu „creăm valuri”, să nu ne „compromitem”. Pavel însă recunoaște importanța/necesitatea schimbării în rândurile celor puși în poziție de autoritate, de aceea el însuși își dorește să ajungă la Roma pentru a depune mărturie în fața Cezarului.

APLICĂ:

Roagă-te pentru autoritățile din această țară și pentru acei creștini puși în poziție de autoritate pentru a rămâne integri și pentru a avea o mărturie care să îi schimbe pe cei din jur.

Gândește-te care este rolul tău în societate. Cum poți să influențezi o schimbare la locul de muncă sau între vecini? Ce trebuie să schimbi pentru a fi folosit mai eficient de Dumnezeu?

MARTI

ÎNCEPUTUL CĂLĂTORIEI ÎNSPRE ROMA

Faptele Apostolilor 27: 1-3

OBSERVĂ:

Cine îl însoțește pe Pavel în această călătorie?

Ce se întâmplă în Sidon?

MEDITEAZĂ:

Pavel, împreună cu alți prizonieri, este predat unei unități imperiale militare numită cohorta Augusta a cărei conducător era centurionul Iulius. Acesta pare să fi fost centurion în armatele auxiliare ale Siriei și Iudeii, armată care, cel mai probabil, era alcătuită în cea mai mare parte din sirieni și nu din romani. Iulius hotărăște să pornească înspre Roma folosind o navă privată ce transportă marfă. (Acesta era modul în care, în Antichitate, se folosea acest mod de transport: mergeai în port pentru a găsi o corabie care se deplasa în direcția destinației tale, de multe ori fiind nevoit să apelezi la două sau mai multe transporturi pentru a ajunge la destinația dorită. În condiții optime de navigație, o călătorie, folosind o rută maritimă direct înspre Roma, ar fi durat aproximativ 5 săptămâni.)

Dar, pentru că nu găsim decât o navă maritimă ce se deplasa din Adramit (localitate situată la nord de Efes și la est de Troia, cunoscută pentru minele

ei de argint și, prin urmare, pentru exportul acestui minereu), pornesc înspre nord, înspre Sidon, localitate cunoscută din Fenicia pentru cele două porturi la mare ale sale și care se afla la o distanță de aproximativ 110 km, care ar fi fost străbătută într-o zi și-o noapte de navigație.

Ajunși la Sidon, rămân mai mult timp, probabil datorită faptului că nava trebuia să descarce/încarce marfa. Aici, lui Pavel, deși un prizonier, i se oferă libertatea de a-și vedea prietenii și de a fi îngrijit de ei. Cât de dulci au fost aceste momente pentru Pavel! În multe din scrisorile sale către biserici, Pavel își aduce aminte cu bucurie de câte ori a fost vizitat în închisoare, mângâiat de vreun dar sau încurajat de ospitalitatea fraților.

Cât de importantă este ospitalitatea pentru tine? În Epistola către Evrei ni se spune ca „unii au găzduit chiar și îngeri”!

APLICĂ:

Ești ospitalier? Fii practic: ce poți să faci în următoarele săptămâni pentru a demonstra ospitalitate?

MIERCURI

CREȘTINUL ÎN PUBLIC

Fap. Ap. 27 : 4 - 13

OBSERVĂ:

Observă cum se comportă Pavel! Ce aflăm despre el? Cum crezi că l-au perceput oamenii care erau în corabie cu el?

De ce crezi că sfatul lui Pavel cu privire la navigație ar fi fost luat în considerare?

MEDITEAZĂ:

După oprirea în Sidon, corabia se îndreaptă înspre Mira, un oraș din Licia, care se află la o depărtare de aproximativ 800 km și ar fi fost parcurși în aproximativ cincisprezece zile de navigat. Aici, sutașul găsește o altă navă, care probabil transporta grâne din Alexandria (Egiptul reprezenta sursa principală de grâne a Romei) și care se deplasează către Roma. Ruta folosită este pe lângă Cnid (pe coasta de sud-vest a Asiei Mici), Salmona (pe coasta estică a insulei Creta) și apoi ajung în portul „Limanuri bune” din sudul Cretei. Deplasarea se face cu multă greutate din cauza vânturilor puternice ce apar odată cu sfârșitul perioadei de navigație. În Antichitate, perioada între mijlocul lui noiembrie până la mijlocul lunii martie era „închisă” pentru navigat, din cauza vânturilor puternice, vizibilității scăzute date de ploi și ninsori și scăderii duratei zilei. Evreii erau de obicei mai conservatori, preferând să evite navigația pe mare între mijlocul lui octombrie și mijlocul lunii mai. Pavel era experimentat în ce privește navigația pe mare, dat fiind numărul considerabil de călătorii pe care le-a făcut, și, prin urmare, înțelege pericolul în care se găsește. Astfel, îndeamnă pe centurion că ar fi mai înțelept să ierneze în acel loc.

În Biblie, îl vedem pe Pavel în rolul de teolog, orator, lider sau învățător. Acest pasaj ni-l prezintă însă pe Pavel într-o situație cotidiană, deși critică. Pavel însuși spune într-una din epistolele sale: „*cunoștința îngâmă, pe când dragostea*

zidește” (1 Corinteni 8:2); și cine a avut mai multă cunoștință decât Pavel? Deci poate ne-am fi așteptat să îl vedem detașat, arogant, preocupat de lucruri mult mai „înalte”, decât de o chestiune banală precum navigația și negoțul. În schimb, îl vedem exact invers: este practic, calculat, precaut; se gândește la binele pasagerilor și al bunurilor transportate. Ce exemplu extraordinar!

De multe ori putem părea prea „spirituali”, prea „detașați” sau prea inabordabili față de apropiați, colegi, vecini. Cât de deschiși suntem față de aproapele nostru? Ne trăim viața creștină printre oameni?

APLICĂ:

Gândește-te la modul în care ești perceput de apropiați. Ești inabordabil sau prietenos, cald, gata de ajutor? De ce?

Cum reacționezi când sfaturile tale nu sunt urmate? De ce?

JOI

CREȘTINUL ÎN VREMURI DE CRIZĂ *Fap. Ap. 27 : 14 - 26*

OBSERVĂ:

Cine ia deciziile de navigație? De ce?

Ce aflăm despre Pavel din răspunsul îngerului?

MEDITEAZĂ:

Centurionul alege să urmeze sfatul cârmaciului și al stăpânului navei și ordonă să continue drumul către portul Fenix, unde ar fi iernat. Observați acest detaliu? Nu căpitanul ia decizia cu privire la destinația de navigație, ci sutașul, pentru că transporturile de grâne ca acestea, deși private, erau subcontractate de către statul roman (care importa cantități considerabile de grâne din Egipt) și, prin urmare, orice reprezentant al Romei (în cazul acesta centurionul) avea dreptul de decizie.

Marinarii se cred „stăpâni pe țintă”; însă ce era mai rău de așteptat se întâmplă: un adevărat taifun se pornește pe mare, ce îi îndepărtează de insulă și implicit de destinația dorită. În bătaia puternică a vântului, corabia este greu de stăpânit, iar marinarii se tem că structura de rezistență a navei nu va putea susține presiunea la care este supusă. Din această cauză se hotărăsc să ușureze corabia aruncând în mare o parte din încărcătură și din uneltele ambarcațiunii. Situația este critică: furtuna este atât de puternică încât crează condiții imposibile de orientare, iar oamenii sunt deznădăjduiți și slăbiți de putere.

În acest context, Pavel se adresează celor din corabie și le dezvăluie cum Dumnezeu, printr-un înger, i-a comunicat că vor fi salvați, îndemnându-i să se liniștească. Câteva detalii înțelegem din răspunsul îngerului:

Cu siguranță Pavel știe că Dumnezeu este în controlul tuturor lucrurilor; cu toate acestea lui Pavel îi este teamă pentru viața lui: credința creștină nu presupune absența fricii.

Dumnezeu își duce planul la îndeplinire: Pavel trebuia să fie la Roma și nicio condiție aparent lipsită de speranță nu este în afara controlului, suveranității și vocii lui Dumnezeu.

Formularea „*Dumnezeu ți-a dăruit pe toți cei ce merg cu corabia*” pare să fie răspunsul la rugăciunile de mijlocire ale lui Pavel cu privire la echipaj.

APLICĂ:

Cum reacționezi în vremuri de deznădejde? Te temi? Ce faci ca să-ți aduci aminte că Dumnezeu este în control?

Cât de mult te gândești chiar și în situații de criză la aproapele tău?

Cum te ajută credința creștină în vremuri tulburi?

VINERI

ÎNCREZĂTOR ÎN PROMISIUNILE LUI DUMNEZEU

Faptele Apostolilor 27: 27 - 44

OBSERVĂ:

Cum credeți că au reacționat pasagerii la vestea lui Pavel? L-au crezut? Au fost sceptici? De ce?

Cum reacționează centurionul? De ce?

MEDITEAZĂ:

Îngerul nu numai că îi oferă lui Pavel un mesaj de încurajare, dar și detalii concrete legate de modul în care vor fi salvați (v26). În a paisprezecea zi, pare că se întâmplă ceea ce Pavel le-a prezis: marinarii măsoară adâncimea apei în două rânduri și observă că aceasta scade, prin urmare se apropie de un țârm. Pentru că este încă noapte și nu întrezăresc nimic, fiindcă se îngrijorează că țârmul ar putea fi stâncos, aruncă ancorele și așteaptă să se facă ziua.

Deși vorbele lui Pavel încep să se adeverească, cei mai mulți din corăbieri nu cred. Până la urmă cine era Pavel pentru ei, dacă nu un întemnițat și Dumnezeu lui Pavel unul din miile de dumnezei ai lumii antice? Prin urmare, gândindu-se

că sunt aproape de țărm, unii din corăbieri încep să dezlege barca de salvare pentru a încerca o tentativă disperată de scăpare.

Centurionul îl crede pe Pavel și ordonă să taie frânghiile cu care era ținută barca și astfel să îndepărteze orice mijloc de a părăsi ambarcațiunea. A doua zi de dimineața aveau să observe că țărmul nu este așa de aproape pe cât și-au imaginat și ideea „genială” pe care au avut-o le-ar fi pricinuit moartea.

Cât de frustrant este câteodată să vedem cum oamenii de lângă noi resping adevărul, chiar și atunci când este evident prezentat și descoperit. Credința însă prinde rădăcini în mintea și în viața oamenilor, puțin câte puțin. Pavel știe acest lucru, de aceea nu-l vedem deznădăjduit (deși nu ezită să sublinieze că au ajuns în această situație pentru că au desconsiderat sfatului său), ci este implicat în încurajarea și sfătuirea corăbierilor să mănânce pentru a prinde forță și de a avea totuși încredere în ceea ce le spune.

Cum suntem noi? Frustrarea și descurajarea ne-a făcut să ne pierdem încrederea că anumite persoane se pot schimba? Te rogi de mult pentru vecini, membrii ai familiei, colegi și nu vezi niciun rezultat? Dumnezeu are timpul Lui. Haideți să nu cădem de oboseală și să continuăm să stăruim în rugăciuni!

APLICĂ:

Meditează la adevărul că „Dumnezeu va răspunde la timpul potrivit”.

Vino în rugăciune de mijlocire, dar focalizează-te pe mulțumire pentru că Dumnezeu este în control și la vremea potrivită va răspunde.

SÂMBĂȚĂ

CU DUMNEZEU ÎN FURTUNA VIEȚII

Fap. Ap. 27

OBSERVĂ:

Recitește întreg capitolul 27. Imaginează-ți că ești unul dintre naufragiați. Prin ce stări de spirit ai trece?

MEDITEAZĂ:

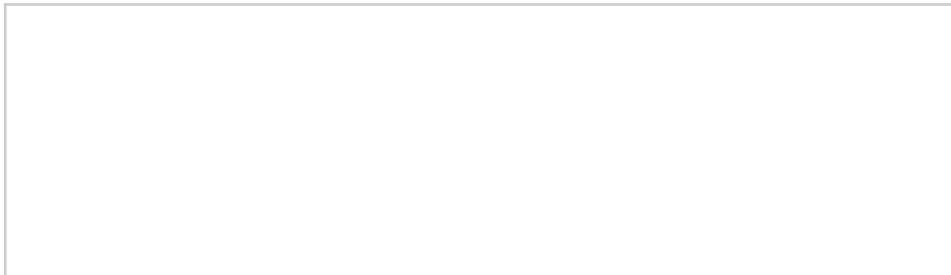
Luca descrie în mare detaliu evenimentele din capitolul 27. Probabil pentru că, pe de o parte, a luat parte la acestea, iar pe de altă parte, pentru că situația a fost una dramatică, care probabil l-a marcat. Această călătorie a durat câteva săptămâni și, deși s-a terminat cu bine, prin faptul că fiecare membru al ambarcațiunii a supraviețuit, finalul fericit nu a fost evident pe tot parcursul călătoriei. Au fost probabil multe momente în care, cel mai probabil, sfârșitul părea moartea.

Privite din perspectiva noastră, de cititor, aceste evenimente dramatice ne arată clar cum, chiar și în furtună, Dumnezeu este complet în controlul evenimentelor. Dacă pentru ei situația părea fără scăpare, pentru noi este evidentă providența lui Dumnezeu în circumstanțele dificile în care se aflau. Cât de importantă este perspectiva corectă! Treci prin dificultăți și momente greu de înțeles? Oare cum vei privi aceste momente peste câțiva ani? Nu știi cum se va rezolva situația, dar știi că, uitându-ne în urmă, întotdeauna vom recunoaște providența și protecția lui Dumnezeu.

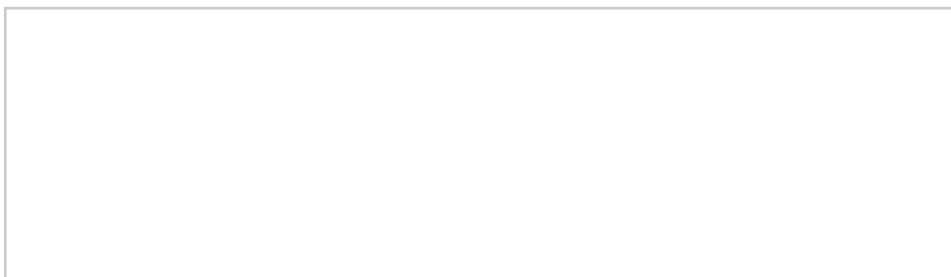
Domnul Iisus, aflat într-o situație similară, în furtună pe mare, dormea liniștit. (Matei 8:23-27) Trezit de către ucenici îi mustră pentru necredință: „De ce vă este frică, puțin credincioșilor?” De ce? Nu era situația dramatică? Ba da, dar Dumnezeul care a creat întreg Universul nu este surprins de „furtună” și nici fără puterea de a interveni. Haideți să ne aducem aminte de această realitate în orice dificultate a vieții ne-am afla!

APLICĂ:

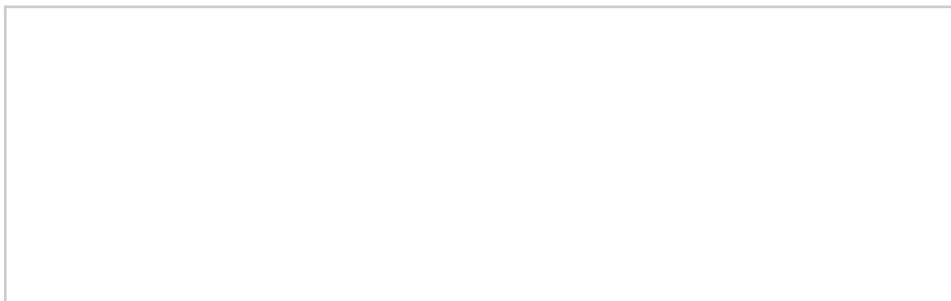
Dacă treci printr-o încercare, roagă-L pe Dumnezeu să vezi situația ta din perspectiva Lui și să-ți dea pace!

Ce poți face acum pentru ca atunci când vei trece prin încercări să îți amintești de suveranitatea lui Dumnezeu?

Adu-ți aminte de momente din viața ta când l-ai văzut pe Dumnezeu în controlul vieții tale. Mulțumește-i în rugăciune pentru suveranitatea Lui!

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. Care este/ar trebui să fie impactul comunității Bunavestire în București?
Dar a grupului din care faci parte?
2. Ce resurse ai atunci când treci prin „furtuna vieții”?
3. Cum te schimbă încercarea? Cum reacționezi atunci când ești în încercare?

SĂPTĂMÂNA 22

FAPELE APOSTOLILOR - SFÂRȘIT. SFÂRȘIT?

LUNI

EVANGHELIA AJUNGE ÎN TERITORII NEĂȘTEPTATE

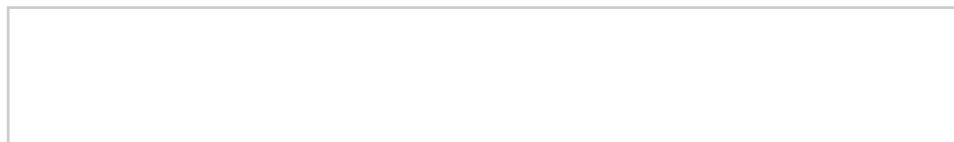
Faptele Apostolilor 28 : 1-9

OBSERVĂ

Cum descrie Luca atitudinea locuitorilor din arhipelagul Malta față de naufragați?

Ce indicii avem despre sistemul de valori al maltezilor (v.4)? Cum vezi legătura acestui verset cu Romani 2:14-15?

Cum este perceput Pavel de către maltezi în v.4? Dar în v.6? Sau în v.8-9? Pe ce își bazează ei părerea despre Pavel? Dar Pavel, cum se vede el pe sine? (Amintește-ți de Fapte 27:23)

MEDITEAZĂ

Unora ne vin în minte versurile lui Eminescu - „s-a-mbrăcat în zale lucii cavalerii de la Malta...” - și, pe bună dreptate, la începutul sec. al 11-lea, neguțătorii din ducatul Amalfi (Italia) fondaseră în Ierusalim un așezământ/spital dedicat pelerinilor bolnavi, săraci sau răniți de pe teritoriul Țării Sfinte. După cucerirea Ierusalimului, în timpul Primei Cruciade (1099), un grup de cavaleri au fondat un ordin religios (și, ulterior, și militar) pentru sprijinirea acestui așezământ - ordinul Cavalerilor Ospitalieri (al cărui sediu a fost în Malta din sec. al 16-lea până aproape spre începutul sec. al 19-lea).

Luca descrie evenimentele și persoanele implicate într-un mod realist, inclusiv prin faptul că îi numește pe maltezi „barbari”. La vremea la care scrie Luca acest termen nu era un adjectiv, ci o denumire aplicată de romani celor care nu erau cetățeni ai imperiului. Din întregul paragraf răzbate doar recunoștința naufragaților (inclusiv Luca și Pavel) față de bunăvoința localnicilor. Să cerem și noi înțelepciune de la Dumnezeu, să știm cum să folosim cuvintele în aceste vremuri, fără a cădea nici în extrema aroganței, nici în cea a prudenței excesive, nenecesare.

Libertatea de circulație (de voie sau de nevoie) precum și accesul la informație ne pun adesea în contact cu oameni care au propriile lor sisteme de valori, propriile precepte etice. Într-o astfel de lume, suntem chemați să urmăm exemplul apostolului Pavel, care nici nu i-a mustrat pe localnici pentru că l-au jignit nefondat („ucigaș”), nici nu a profitat de schimbarea percepției („zeu”). Deși este perceput în diferite feluri de maltezi, Pavel e conștient de identitatea lui de slujitor al lui Dumnezeu și, de îndată ce are ocazia, lucrează pentru Evanghelie prin vindecarea celor bolnavi de pe insulă.

APLICĂ

Cere-I lui Dumnezeu înțelepciune să știi cum să relatezi lucrarea lui Dumnezeu din viața ta, potrivit cu contextul în care te afli și cu interlocutorii cărora li te adresezi. Ce termeni crezi că ar trebui evitați, pe bună dreptate, când vestim Evanghelia în cultura noastră? Dă exemple. Ce termeni sunt însă pe nedrept considerați ofensatori în cultura noastră? Dă exemple.

Imaginează-ți că primești pe social media un clip ce surprinde doar evenimentele din v.3, plus explicația că protagonistul este un prizonier care a naufragiat. Ce părere ai avea despre cel din clip? Cum ți-ar afecta părerea reacțiile la clip și/sau comentariile? Ai da share mai departe? Argumentează.

Imaginează-ți că primești pe social media un clip ce surprinde și porțiunea din v.5. Ce părere ai avea despre protagonistul din clip? Cum ți-ar afecta părerea faptul că a fost share-uit masiv de toți cunoscuții tăi? Ai da share mai departe? Argumentează.

Recitește Fapte 27:23 și Fapte 28:8. Roagă-L pe Dumnezeu să-ți dea putere să lucrezi pentru Evanghelie doar în conformitate cu identitatea pe care o ai în Hristos. Cum crezi că poți face aceasta concret?

MARTI

„ȘI AȘA AM AJUNS LA ROMA”

Fap. Ap. 28 : 10 - 16

OBSERVĂ:

Care a fost relația dintre Pavel/echipa lui și maltezi în lumina v. 9-10?

Dioscurii erau considerați patronii marinarilor - corabia sub pavilion alexandrin deținea, cum ar veni, 5 stele la testele de siguranță RomaNCAP (chit că doar la nivel declarativ). Cum apreciezi detaliile pe care le oferă Luca despre călătoria lor către Roma (v.11-15)? Ți se par interesante, relevante, necesare? Cum crezi că i s-au părut lui Teofil? Ce ne spune aceasta despre Luca în calitate de scriitor?

Cum se face că centurionul a predat pe ceilalți prizonieri direct căpitanului gărzilor palatului, dar pe Pavel nu (v.16)?

MEDITEAZĂ

Deși Pavel, echipa lui și ceilalți ajung pe insula Malta ca naufragați, ei pleacă de acolo încărcăți de cinste. Nu știm cum s-ar fi conturat relațiile dintre personaje dacă nu ar fi existat decât v. 2. Cert este însă că Pavel, prin ceea ce face ca slujitor al Evangheliei, construiește cu succes în prelungirea amabilității maltezilor, până acolo încât aceștia le asigură tot ce e nevoie pentru continuarea călătoriei. Ce minunat se îngrijește Dumnezeu de copiii Săi!

La fel ca și în alte locuri din carte, Luca adaugă suficiente detalii care fac lectura agreabilă pentru Teofil și - fără-ndoială - mult mai relevantă. Fidel dezideratului din deschiderea primei sale cărți (Luca 1:1-4), Luca folosește tehnici literare pentru a da Cuvântului o formă plăcută, arătând astfel respect pentru Teofil atunci, și pentru noi, cei de azi. Cu toate acestea, este posibil ca unele detalii să fie relevante doar pentru cei de atunci, și aproape inaccesibile nouă. Uneori va trebui să depunem efort considerabil pentru a reconstitui contextul istoric, geografic, cultural și chiar teologic al celor de atunci - și aceasta deoarece, dintr-un anumit punct de vedere, autorii (precum Luca) au scris pentru a fi înțeleși mai degrabă de cititorii din vremea lor (cum e Teofil), decât de cei din secolul 21. Putem învăța de aici că respectul și preocuparea sinceră pentru cei cărora le spunem despre Hristos nu trebuie să lipsească niciodată din prezentarea Evangheliei. Evanghelia veșnică trebuie întrupată cu înțelepciune, mai mult pentru cei vii de azi, și mai puțin pentru cei ce au fost deja sau cei ce nu s-au născut încă.

Strict vorbind, creștinismul nu a ajuns la Roma odată cu Pavel. Acolo deja erau ucenici ai Domnului Iisus, care l-au întâmpinat pe Pavel atunci când acesta s-a apropiat de capitală, fiind o mare încurajare pentru el. Nu știm dacă Pavel se aștepta să fie întâmpinat de aceștia, însă mare i-a fost mulțumirea când i-a văzut. Dacă citim acest paragraf în lumina textului din Fapte 9:4, am putea spune că Domnul Iisus este Cel care i-a urat lui Pavel „Bun venit în Roma!”, prin credințioșii Săi de acolo. Ce reconfortant este să întâlnim frați de credință atunci când suntem departe!

APLICĂ

Pavel a fost un prizonier foarte diferit de ceilalți, în ochii centurionului, într-atât cât să beneficieze de un tratament separat. Ucenicii lui Hristos trebuie să dea dovadă că aparțin unei alte împărății, conduse de un alt Domn. Atunci când vom trăi în acest fel, să nu ne surprindă dacă vom avea uneori parte de un tratament diferit din partea celorlalți (în bine, sau - la fel de posibil - în rău). Cere-I lui Dumnezeu în rugăciune să te ajute să trăiești Evanghelia, iar aceasta să se vadă în relațiile cu cei din jur.

Fără-ndoială, Luca vede binecuvântările lui Dumnezeu în detaliile vieții - și le poate scrie. Psalmistul ne îndeamnă să nu uităm niciuna din binefacerile Lui (Psalmul 103:2). Ai obiceiul de a remarca purtarea de grijă a lui Dumnezeu în viața ta? Cum ar fi să ai o aplicație pe telefon pentru asta? Sau o cutie a „bilețelelor de mulțumire”? Unul din imnurile clasice, compus de Johnson Oatman Jr. în 1897 și tradus de credințioșii bapțiști la începutul secolului trecut, începe așa:

*Dacă ești purtat de valul furios
Și crezându-te pierdut devii fricos,
la în seamă binecuvântările;
Domnul ți-a făcut parte și din ele.*

Începe chiar de azi să ții evidența binefacerilor Lui, pentru sănătatea sufletului (și a corpului)!

MIERCURI

CREȘTINISMUL - O SIMPLĂ FACȚIUNE SAU SPERANȚA SUPREMĂ?

Fap. Ap. 28 : 17 - 22

OBSERVĂ

Situația în care se afla Pavel acum era rezultatul unei serii de cauze și efecte. Care este, însă, în opinia lui Pavel, cauza principală care l-a adus în această situație? (v.20) Cum ți-l imaginezi pe Pavel rostind cuvintele din v.20b - cu obidă sau cu bucurie/credință?

Este clar că Pavel și reprezentanții iudeilor din Roma vorbesc aceeași limbă - ce crezi că înțelegeau ei prin „speranța lui Israel”?

Care este raportarea lui Pavel la credința strămoșească, așa cum reiese din v. 17, v. 19? Care este (deocamdată) atitudinea reprezentanților evreilor față de credința actuală a lui Pavel (v.21)? Cum o numesc ei (v.22)?

MEDITEAZĂ

În doar două versete Pavel rezumă ani întregi de decizii, ale lui și ale altora. Privind în retrospectivă, el indică două cauze ale situației în care se află. Prima - apelul său de a fi judecat de către Cezar, conform dreptului pe care-l aveau cei care erau cetățeni ai imperiului. Există însă o altă cauză, fundamentală, care a mișcat viața lui Pavel către Roma, și aceasta este devotamentul lui pentru speranța lui Israel. Dorind, așadar, să înceapă cu dreptul discuția cu evreii din Roma, Pavel este atent la modul cum îi prezintă pe acuzatorii săi din Ierusalim, precum și relația sa cu credința străbună. Cu înțelepciune, el subliniază că evenimentele prin care a trecut se datorează nu unei lepădări de credința înaintașilor săi, ci tocmai îmbrățișării fără rezerve a împlinirii speranțelor acestora, împlinire profețită cu veacuri în urmă.

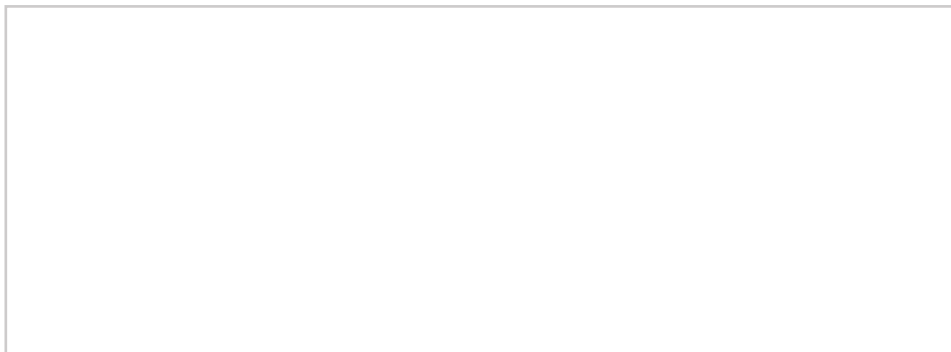
Când Pavel le menționează interlocutorilor săi „speranța lui Israel”, ei știu foarte bine la ce se referă el. Este foarte dificil să găsim un corespondent al acestei speranțe în sec. 21, în cultura contemporană - ne-am putea gândi la fervoarea creării statelor naționale (Germania, Italia, România) sau la abolirea apartheidului în Africa de Sud, după 50 de ani de existență, sau la abolirea sclaviei în Europa și în Lumea Nouă. Evreii din secolul 1 creșteau însă de mici cu acest tip de năzuințe, iar așteptările lor aveau rădăcini care mergeau până în vremea profeților exilici. Prorociile Scripturii, explicite și implicite, erau internalizate și proiectate asupra unui personaj din viitor care va ridica pe Israel pe cele mai înalte culmi de progres și va judeca pe neevrei (mai ales pe cei ce îl oprimbau pe Israel). Acest personaj era așteptat ca trimisul autorizat al lui Dumnezeu, uns de Acesta drept Rege al poporului Său - cel așteptat era însuși Mesia. De aceea face Pavel referire, cu înțelepciune, la acest fir roșu. Zic „speranța lui Israel”, zic „profeții biblice, restaurare națională, judecata

neevreilor”, zic, într-un cuvânt, „Mesia”. Noi în ce narațiune ne mișcăm? Care este firul roșu al celor ce au crezut în Hristos, fără a fi parte din etnia lui Hristos? Citește Efeseni 2:11-22 și vei vedea ce har mare ni s-a făcut, acela de a fi *„împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu”*.

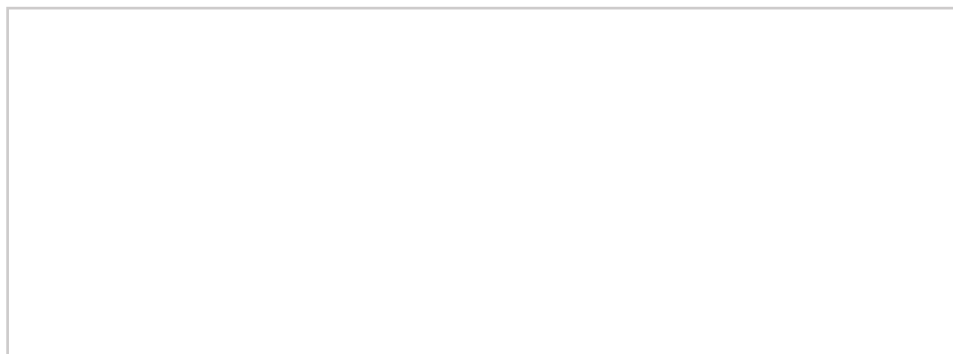
Discuția inițială dintre Pavel și reprezentanții evreilor din Roma este amabilă, politicoasă, fiecare parte informând-o pe cealaltă de cele mai sincere intenții. Chiar și percepția evreilor din Roma despre creștini este una realistă, pe care Pavel nu o ia ca pe o jignire. Creștinismul era perceput (încă) drept o ramură a iudaismului din care se născuse (citește Romani 11:17-18), era considerat o facțiune între altele ale vremii (esenienii, comunitatea de la Qumran, fariseii, saducheeii). Creștinismul astăzi ar putea fi asociat (în funcție de vremi și locuri) cu tot felul de etichete, de la „bigotism/fanatism” până la „dezvoltare personală/armonia cu Universul”. Cum este percepută credința ta de cunoscuții tăi?

APLICĂ

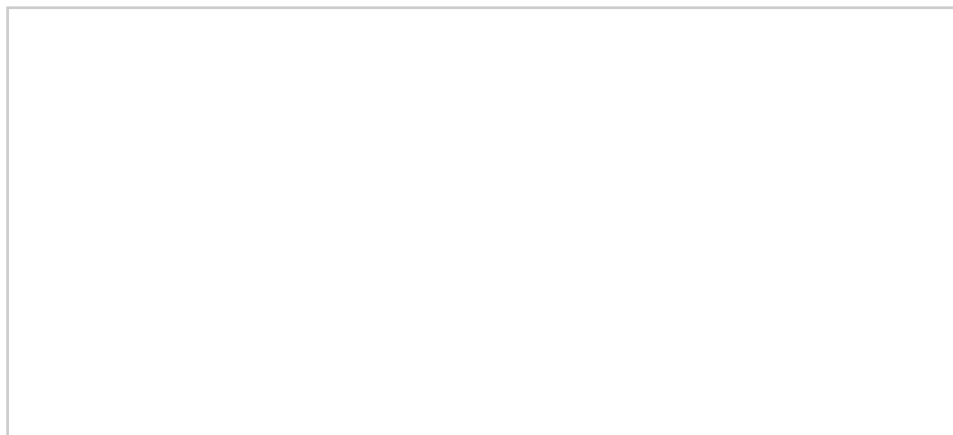
Gândește-te la punctul la care te afli în călătoria ta pe acest Pământ. Care sunt evenimentele care te-au adus aici? Care sunt deciziile pe care le-ai luat în acest sens și care e contribuția altora în această privință? Care e locul lui Hristos în această suită de decizii și evenimente care te fac cine ești azi? Ia-ți câteva momente de rugăciune în care să discuți cu Dumnezeu pe tema aceasta. Cere-I să-ți dea lumină și călăuzire pentru viitor.

Creștinii sunt poporul Învierii. Narațiunea în care ne mișcăm își are obârșia în Învierea glorioasă a Mântuitorului nostru; acest eveniment schimbă odată pentru totdeauna istoria lumii, aducând zorii noii creații în care Hristos va fi totul în toți. Aceasta este anticipată și în Crez: „[...] aștept învierea morților, și viața veacului ce va să fie.” Cum crezi că poți da dovadă în jurul tău de „nădejdea slavei”, așa cum o numește Pavel în Coloseni 1:27? Dă exemple concrete.

Viața noastră creștină este citită probabil mai des decât Scriptura (de la cei din familie până la cunoștințele ocazionale). Cum anume putem arăta celorlalți că nu trăim un basm bun pentru cei slabi de înger, sau o viață de confort psihologic personal, ci că, de fapt, suntem cetățeni și pe Pământ, dar și în Lumea lui Dumnezeu? Împărtășește cu cei din grup exemple în acest sens.

JOI

EVANGHELIA ARE PUTERE (MARE), DAR RANDAMENT INEGAL - UNII CRED, ALȚII NU. *Fap. Ap. 28 : 23 - 29*

OBSERVĂ

În acest paragraf avem ultima prezentare din Fapte a modului în care vestea Pavel Evanghelia. Notează din nou care sunt punctele cheie în comunicarea lui (v.23).

Care a fost reacția ascultătorilor la expunerile (lungi, într-adevăr) ale lui Pavel (v.24-25, 29)? Cum se explică diferența răspunsurilor?

Pavel nu pare surprins că predicarea sa nu este acceptată 100%. De ce? Cuvântul divin nu se întoarce la Dumnezeu fără rezultat (Isaia 55:11). Cine sunt destinatarii Vestii Bune care vor primi Cuvântul? Amintește-ți câteva exemple de neevrei care au primit Vestea Bună (din Faptele Apostolilor).

MEDITEAZĂ

Pavel vestește Împărăția lui Dumnezeu. Răzbate aici un ecou din Fapte 1:3, unde Mântuitorul - înainte de a se înălța la ceruri - tot despre Împărăția lui Dumnezeu discută cu cei 12 ucenici. Istoria ne arată însă cum, de prea multe ori, Biserica a pierdut din focus vestirea Împărăției lui Dumnezeu, propovăduind în schimb alte împărății (vremelnice, conjuncturale) și alți împărați (eclesiali sau nu). După o neobosită activitate în slujba Regelui și Salvatorului său, în urma lui Pavel nu rămâne partida/secta paulinilor, sau pavelianismul. Nici măcar „Biserica Creștină Nr. 2, păstorită de fr. Pavel, unde le place Neamurilor să meargă”, ca opusă „Bisericii Creștine Nr. 1, păstorită de fr. Iacov și fr. Petru, unde le place evreilor să meargă”. Cât de mult avem nevoie de Duhul Sfânt, ca să ne ajute să vestim Evanghelia în așa fel încât doar Domnul Iisus să fie perceput și înălțat!

Deși Vestea Bună (anunțată de Pavel și de atâția alți ucenici) a ținut cont de timpurile și locurile unde trăiau ascultătorii, reacțiile oamenilor la prezentarea Evangheliei nu sunt chiar atât de diverse. Ele cad, mai mult sau mai puțin, în 2 mari categorii: unii cred, alții nu cred. Însăpământător de simplu. Deși călătoria spirituală a niciunui om nu seamănă cu a altuia, deși există cu siguranță etape ale urcușului duhovnicesc și anotimpuri ale sufletului, atunci când se trage linie, se poate spune dacă într-o inimă există un mugure de credință (cât un bob de muștar, măcar) sau nu. Scriitorul francez din sec. 18, Antoine de Rivarol, a intuit un mare adevăr: „[...] același soare care topește ceara, întărește lutul [...]” (Operele lui Rivarol: studii despre viața și spiritul său, de Sainte-Beuve, Arsene Houssaye, Armand Malitourne, 1852).

Dumnezeu nu este surprins dacă unii oameni nu acceptă Vestea Bună a lui Iisus Hristos, deși El dorește ca toți oamenii să vină la pocăință. Scriptura este plină de exemple în care Dumnezeu a lansat chemarea mântuirii către un om/grup de oameni inițial, iar apoi a extins mesajul Său și către alții. În contextul cărții Fapte, Luca conchide că ajungerea Evangheliei până la Teofil nu e o întâmplare, nici nu este o consecință de ultim moment a necredinței evreilor, ci este parte din planul lui Dumnezeu, văzut de profeți și împlinit de apostoli,

a cărui împlinire - din fericire - continuă și azi exact acolo unde trăiești: în familie, în orașul tău, la serviciu, la școală, în spital sau în închisoare, în Biserica, în online (noua Agora). Practic, în locuri în care s-a împlinit planul divin și în cartea Faptele Apostolilor.

APLICĂ

Care sunt temele la care te întorci iar și iar când prezinți cuiva Evanghelia? Crezi că ar mai fi ceva de adăugat sau de scos? Împărtășește cu cei din grup despre metoda ta de a prezenta Evanghelia.

Cum te simți când cineva căruia i-ai spus despre Domnul Iisus nu pare să răspundă așa cum ți-ai dorit? Lei în calcul că poate are doar un mic mugur de credință, încă invizibil? Cum reacționezi când, însă, pare evident că respinge Evanghelia? Ia-ți câteva momente de rugăciune în care să-i ceri Domnului înțelepciune în prezentarea Evangheliei și în gestionarea reacțiilor interlocutorilor.

Unde crezi că ar putea să se mai răspândească Cuvântul lui Dumnezeu în sec. 21? Cum ai putea să te implici concret în prezentarea Evangheliei către un cerc mai larg de oameni - echivalentul "Neamurilor" (destinatari de ordinul al doilea)?

VINERI

“ÎNVĂȚA PE OAMENI CELE PRIVITOARE LA DOMNUL IISUS
HRISTOS”

Fap. Ap. 28 : 30 - 31

OBSERVĂ

Care este regimul de detenție al lui Pavel în Roma? Care este activitatea lui în timpul arestului la domiciliu?

Care este miezul predicării sale și atitudinea cu care o face?

MEDITEAZĂ

La o prima citire, noi astăzi, putem considera că Faptele Apostolilor nu se termină cum am vrea noi. Am dori să știm ce s-a petrecut cu Pavel și după v. 31: dacă a apucat să compară înaintea lui Cezar Nero, dacă a fost achitat sau condamnat. Am vrea să citim în Scripturi despre sfârșitul felului său de viață, dar, din motive pe care doar Luca le știe, cartea pare că se termină fără a ajunge de fapt la capăt. Desigur, s-ar putea argumenta că Duhul Sfânt așa a îngăduit: că aici să se oprească scrierea lui Luca. Însă ar fi doar un argument incomplet, și poate chiar superficial. Același Duh Sfânt ne poate ajuta să căutăm informații din istoria și literatura vremii pentru a pune cap la cap frânturi de detalii, cu scopul de a creiona un posibil sfârșit al activității lui

Pavel. El însuși dă de înțeles în ultima sa scrisoare, către Timotei (2 Timotei 4:6), că nu se așteaptă să meargă mai departe cu Evanghelia, spre noi teritorii, ci că alergarea sa pe Pământ se apropie de final (și, posibil, un final de martir).

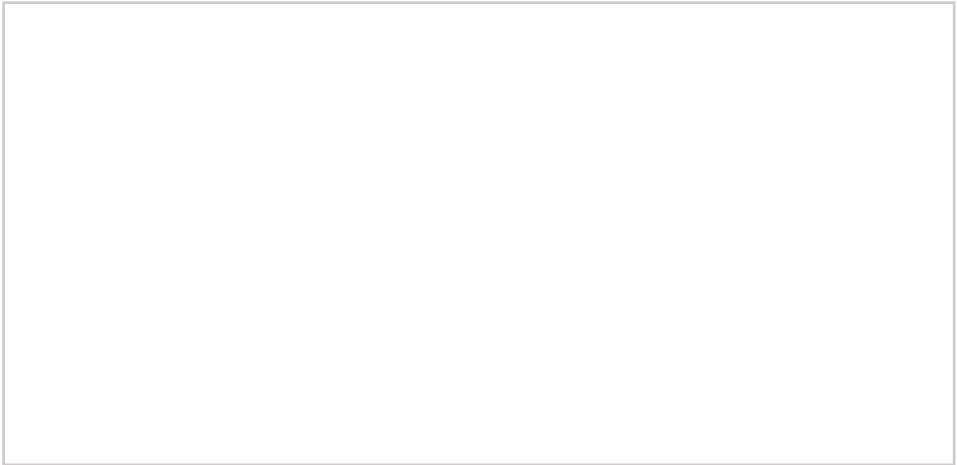
Luca, în schimb, îi relatează lui Teofil că Evanghelia care deja a ajuns până la el prin alți slujitori ai Cuvântului, este prezentă în Roma și prin Pavel. Nu știm dacă Teofil l-a cunoscut personal pe Pavel. Însă faptul că Pavel a avut la dispoziție cel puțin 2 ani pentru a-L vesti pe Hristos în Roma, poate însemna că stilul inconfundabil al lui Pavel a ajuns, posibil, și în biserica din care Teofil făcea parte - și aceasta nu doar prin epistole, ci și indirect, prin prezența lui fizică în temporara cetate eternă.

Este evident că apostolul Pavel este diferit de mulți dintre noi, fără doar și poate. Personalitatea lui, vremea și locul în care a trăit, lucrarea harului lui Dumnezeu croită pe măsura lui, l-au făcut pe Pavel să fie cine a fost - pentru ei atunci și pentru noi astăzi. Ar fi însă contraproductiv să îl imităm în cele mai mici detalii. Fiecare din noi este unic, vremurile și împrejurările sunt unice. Lucrarea harului lui Dumnezeu în istorie este și ea diferită. Cu toate acestea îndemnul adresat creștinilor din Corint (1 Corinteni 11:1) nu are cum să nu aibă ecou și în ce ne privește - „*călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos*”. Sigur, nu este apostolul Pavel unicul campion al creștinismului în acești 2000 de ani: au mai fost și alți mari oameni ai lui Hristos, și încă și mai mulți ucenici dedicați care nu au ajuns în cărțile de istorie. Însă, cu siguranță, la final, ceea ce contează este să călcăm în direcția corectă. Dacă lăsăm urme apăsate pe care să calce și alții, cu atât mai bine; dacă nu, măcar să ținem cu consecvență direcția înaintașilor noștri în așa fel încât cei care vin după noi să ajungă, și ei, la Hristos.

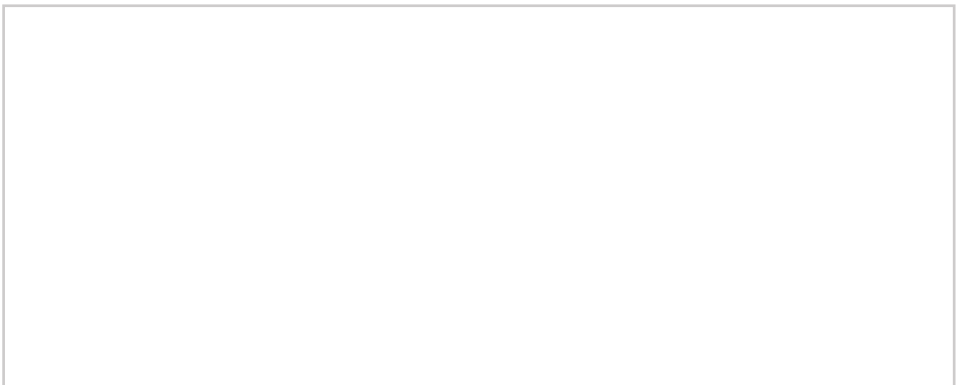
APLICĂ

Pavel în Roma a avut condiții de detenție diferite de cele din Filipi, de exemplu. Și aceasta a venit de la Dumnezeu.

Cum vezi purtare de grijă a lui Dumnezeu în necazurile tale? Cum ar fi să te gândești că Dumnezeu, dintre toate variantele posibile ale unui necaz, ți-a dat-o pe cea pe care o poți duce (nu pe cele pe care nu le poți duce)? Ce ai putea să îi spui lui Dumnezeu în rugăciune, în acest sens? Știi și vreo cântare creștină relevantă? Împărtășește-o cu cei din grupul tău.

Cum te asiguri tu că pășești pe urmele apostolului Pavel? Ce anume ai învățat de la el din cartea Faptele Apostolilor? Cum ți se pare ultimul verset din carte? Împărtășește cu cei din grup învățăminte concrete pe care le extragem din viața și lucrarea apostolului Pavel.

SÂMBĂȚĂ

DE NOBIS FABULA NARRATUR (DESPRE NOI E VORBA ÎN NARAȚIUNE)

Fap. Ap. 28 + Fapte 1

OBSERVĂ

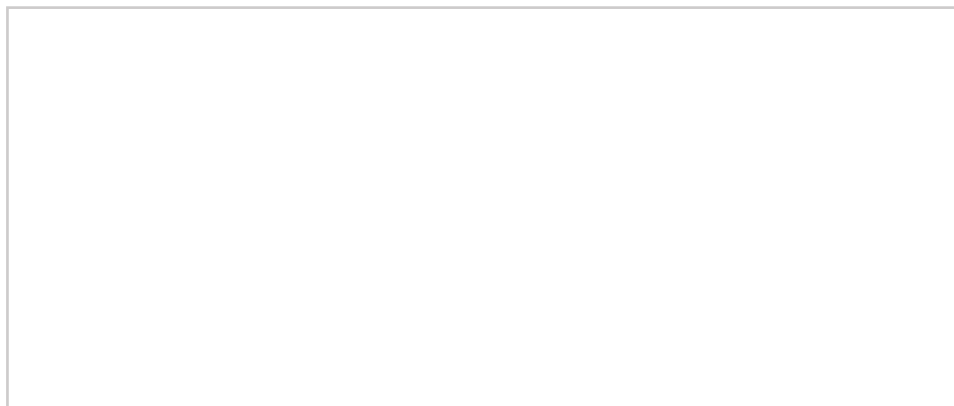
Recitește primul capitol din Fapte și ultimul. Cum se leagă cele două?

MEDITEAZĂ

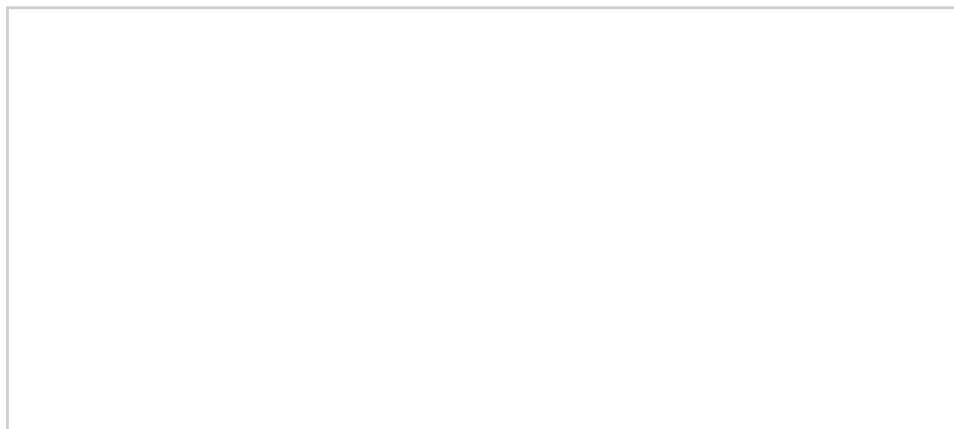
Luca este convins că atât evanghelia care îi poartă numele, cât și Faptele descriu evenimente care îl leagă pe Teofil de Domnul Iisus Hristos. Activitatea și învățătura Domnului Iisus se continuă cu practica și învățătura apostolilor călăuziți de Duhul Sfânt. Dar lucrarea Duhului lui Dumnezeu nu se încheie la 28:31. Ea continuă de-a lungul veacurilor, insufând bărbați, femei și copii să anunțe și să trăiască Vestea Bună că Iisus este Salvatorul și Speranța umanității. Din acest punct de vedere, noi astăzi ne situăm în prelungirea activității apostolilor din primul veac. Departe de a considera că Evanghelia a luat-o pe scurtătură din secolul 1 până direct în secolul 21, noi știm că Duhul Sfânt a călăuzit în fiecare secol Biserica lui Iisus Hristos, chiar și în cele mai dificile perioade, chiar și în cele mai neospitaliere circumstanțe. Marca specifică a Bisericii lui Iisus Mesia, a fost și va rămâne faptul că vestește Împărăția lui Dumnezeu (după cum ne și rugăm când rostim Rugăciunea Domnească) și că li-L prezintă oamenilor pe Iisus, Domnul. Cartea Faptele Apostolilor reprezintă, din acest punct de vedere, doar volumul 1 dintr-o poveste mult mai lungă, ai cărei protagoniști suntem și noi azi, și al cărei sfârșit îl va scrie însuși Domnul nostru Iisus Hristos.

APLICĂ

Ai citit acum întreaga carte Faptele Apostolilor. Ce crezi: cum se situează cineva în continuarea faptelor și învățăturilor apostolilor? Care sunt însușirile care arată că un grup/o biserică se situează în continuarea bisericii instituite de Domnul Iisus și constituite de Duhul Sfânt? Dă exemple de astfel de însușiri (evită să cazi în critica unor grupuri/biserici care NU arată aceste însușiri).

E sâmbătă. Îngăduie-ți un exercițiu de imaginație: cum va arăta Biserica lui Iisus Hristos când povestea ei se va apropia de sfârșit? Care vor fi faptele și învățăturile ei? Argumentează biblic (și evită clișeele).

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. Alege o întrebare din cele de peste săptămână și împărtășește-o cu cei din grupul tău.
2. Care sunt evenimentele care au conturat grupul/Biserica să arate așa cum e azi? Care sunt deciziile pe care le-ai/le-am luat în acest sens și care e contribuția altora în această privință? Care e locul lui Iisus Hristos în această suită de decizii și evenimente?
3. Unde credeți că ar putea să se mai răspândească Cuvântul lui Dumnezeu în sec. 21? Aduceți exemple concrete. Cum ați putea să vă implicați concret în prezentarea Evangheliei către un cerc mai larg de oameni - echivalentul „Neamurilor” (destinatari de ordinul al doilea)?
4. Cum se situează comunitatea Bunavestire în continuarea faptelor și învățăturilor apostolilor? Dar grupul din care faci parte? Ce am putea face pentru a crește în această privință?

În scrierea acestui studiu au fost folosite următoarele materiale:

1. Warren W. Wiersbe, *Be Dynamic* - Victor Books 1988.
2. J.F. Walvoord, R.B. Zuck, *The Bible knowledge Commentary, New Testament*, Victor Books, 1989.
3. David Gooding, *Faptele Apostolilor*, Logos 2006
4. Beniamin Faragau, *Faptele Apostolilor, Ghid de studiu*
5. Craig S. Keener, *Comentariu cultural istoric al Noului Testament*, Casa Cărții, Oradea 2020
6. Tom Wright, *Faptele Apostolilor pentru toți*, Succeed Publishing Medgidia, 2018
7. N.T. Wright, *Pavel apostolul lui Iisus Mesia - o biografie*, Deisis, 2020
8. F. F. Bruce, *The book of Acts*
9. Darrel L. Bock, *Acts*

TEXT BIBLIC

CAPITOLUL 18

23. După ce a petrecut câțeva vreme în Antiohia, Pavel a plecat și a străbătut din loc în loc ținutul Galatiei și Frigiei, întărind pe toți ucenicii.

24. La Efes, a venit un iudeu, numit Apolo, de neam din Alexandria. Omul acesta avea darul vorbirii și era tare în Scripturi.

25. El era învățat în ce privește Calea Domnului, avea un duh înfocat și vorbea și învăța amănunțit pe oameni despre Iisus, măcar că nu cunoștea decât botezul lui Ioan.

26. A început a vorbi cu îndrăzneală în sinagogă. Acuila și Priscila, când l-au auzit, l-au luat la ei și i-au arătat mai cu de-amănuntul Calea lui Dumnezeu.

27. Fiindcă el voia să treacă în Ahaia, frații l-au îmbărbătat să se ducă și au scris ucenicilor să-l primească bine. Când a ajuns, a ajutat mult, prin harul lui Dumnezeu, pe cei ce crezuseră;

28. căci înfrunța cu putere pe iudei înaintea norodului și le dovedea din Scripturi că Iisus este Hristosul.

CAPITOLUL 19

1. Pe când era Apolo în Corint, Pavel, după ce a trecut prin ținuturile de sus ale Asiei, a ajuns la Efes. Aici a întâlnit pe câțiva ucenici
2. și le-a zis: "Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?" Ei i-au răspuns: "Nici n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt."
3. "Dar cu ce botez ați fost botezați?", le-a zis el. Și ei au răspuns: "Cu botezul lui Ioan."
4. Atunci Pavel a zis: "Ioan a botezat cu botezul pocăinței și spunea norodului să creadă în Cel ce venea după el, adică în Iisus."
5. Când au auzit ei aceste vorbe, au fost botezați în Numele Domnului Iisus.
6. Când și-a pus Pavel mâinile peste ei, Duhul Sfânt S-a coborât peste ei, și vorbeau în alte limbi și proceau.
7. Erau cam doisprezece bărbați de toți.
8. În urmă, Pavel a intrat în sinagogă, unde vorbea cu îndrăzneală. Timp de trei luni a vorbit cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu și căuta să înduplece pe cei ce-l ascultau.
9. Dar, fiindcă unii rămâneau împietriți și necredincioși și vorbeau de rău Calea Domnului înaintea norodului, Pavel a plecat de la ei, a despărțit pe ucenici de ei și a învățat în fiecare zi pe norod în școala unuia numit Tiran.

10. Lucrul acesta a ținut doi ani, așa că toți cei ce locuiau în Asia, iudei și greci, au auzit Cuvântul Domnului.

11. Și Dumnezeu făcea minuni nemaipomenite prin mâinile lui Pavel;

12. până acolo că peste cei bolnavi se puneau basmale sau șorțuri care fuseseră atinse de trupul lui, și-i lăseau bolile și ieșeau afară din ei duhurile rele.

13. Niște exorciști iudei care umblau din loc în loc au încercat să cheme Numele Domnului Iisus peste cei ce aveau duhuri rele, zicând: "Vă jur pe Iisus, pe care-L propovăduiește Pavel, să ieșiți afară!"

14. Cei ce făceau lucrul acesta erau șapte feciori ai lui Sceva, un preot iudeu din cei mai de seamă.

15. Duhul cel rău le-a răspuns: "Pe Iisus Îl cunosc, și pe Pavel îl știu; dar voi cine sunteți?"

16. Și omul în care era duhul cel rău a sărit asupra lor, i-a biruit pe amândoi și i-a schingiuit în așa fel, că au fugit goi și răniți din casa aceea.

17. Lucrul acesta a fost cunoscut de toți iudeii, de toți grecii care locuiau în Efes, și i-a apucat frica pe toți: și Numele Domnului Iisus era proslăvit.

18. Mulți din cei ce crezuseră, veneau să mărturisească și să spună ce făcuseră.

19. Și unii din cei ce făcuseră vrăjitorii și-au adus cărțile și le-au ars înaintea

tuturor: prețul lor s-a socotit la cincizeci de mii de arginți.

20. Cu atâta putere se răspândea și se întărea Cuvântul Domnului.

21. După ce s-au petrecut aceste lucruri, Pavel și-a pus de gând să se ducă la Ierusalim, trecând prin Macedonia și Ahaia. "După ce voi merge acolo", își zicea el, "trebuie să văd și Roma."

22. A trimis în Macedonia pe doi din ajutoarele lui, pe Timotei și Erast, iar el a mai rămas câțeva vreme în Asia.

23. Pe vremea aceea, s-a făcut o mare tulburare cu privire la Calea Domnului.

24. Un argintar, numit Dimitrie, făcea temple de argint de ale Dianei și aducea lucrătorilor săi nu puțin câștig cu ele.

25. I-a adunat la un loc, împreună cu cei de aceeași meserie, și le-a zis: "Oamenilor, știți că bogăția noastră atârnă de meseria aceasta;

26. și vedeți și auziți că Pavel acesta, nu numai în Efes, dar aproape în toată Asia, a înduplecat și a abătut mult norod și zice că zeii făcuți de mâini nu sunt dumnezei.

27. Primejdia care vine din acest fapt nu este numai că meseria noastră cade în dispreț; dar și că templul mării zeițe Diana este socotit ca o nimica și chiar măreția aceleia care este cinstită în toată Asia și în toată lumea este nimicită."

28. Cuvintele acestea i-au umplut de mânie și au început să strige: "Mare este

Diana efesenilor!"

29. Toată cetatea s-a tulburat. Au năvălit cu toții într-un gând în teatru și au luat cu ei pe macedonenii Gaiu și Aristarh, tovarășii de călătorie ai lui Pavel.

30. Pavel voia să vină înaintea norodului, dar nu l-au lăsat ucenicii.

31. Chiar și unii din mai marii Asiei care-i erau prieteni au trimis la el să-l roage să nu se ducă la teatru.

32. Unii strigau una, alții alta, căci adunarea era în învălmășeală, și cei mai mulți nici nu știau pentru ce se adunaseră.

33. Atunci au scos din norod pe Alexandru, pe care iudeii îl împingeau înaintea. Alexandru a făcut semn cu mâna și voia să se apere înaintea norodului.

34. Dar când l-au cunoscut că este iudeu, au strigat toți într-un glas, timp de aproape două ceasuri: "Mare este Diana efesenilor!"

35. Totuși logofătul a potolit norodul și a zis: "Bărbați efeseni, cine este acela care nu știe că cetatea efesenilor este păzitoarea templului mării Diane și a chipului ei căzut din cer?"

36. Fiindcă nimeni nu poate să tăgăduiască lucrul acesta, trebuie să vă potoliți și să nu faceți nimic cu pornire nechibzuită.

37. Căci ați adus aici pe oamenii aceștia care nu sunt vinovați nici de jefuirea templului, nici de hulă împotriva zeiței noastre.

38. Deci dacă, în adevăr, Dimitrie și meșterii lui au să se plângă împotriva cuiva, sunt zile de judecată și sunt dregători; să se pârască unii pe alții.

39. Dar dacă umblați după altceva, se va hotărî într-o adunare legiuită.

40. Noi, de fapt, suntem în primejdie să fim învinuiți de răscoală pentru cele întâmplare astăzi, căci n-avem niciun temei ca să putem îndreptăți zarva aceasta."

41. După aceste cuvinte, a dat drumul adunării.

CAPITOLUL 20

1. Când a încetat zarva, Pavel a chemat pe ucenici și, după ce le-a dat sfaturi, și-a luat ziua bună de la ei și a plecat în Macedonia.
2. A străbătut ținutul acesta și a dat ucenicilor o mulțime de sfaturi. Apoi a venit în Grecia,
3. unde a rămas trei luni. Era gata să plece cu corabia în Siria, dar iudeii i-au întins curse. Atunci s-a hotărât să se întoarcă prin Macedonia.
4. Avea ca tovarăși până în Asia pe: Sopater din Bereea, fiul lui Pir, Aristarh și Secund din Tesalonic, Gaiu din Derbe, Timotei, precum și Tihic și Trofim, care erau din Asia.
5. Aceștia au luat-o înainte și ne-au așteptat la Troa.
6. Iar noi, după zilele praznicului Azimelor, am plecat cu corabia din Filipi și, în cinci zile, am ajuns la ei în Troa, unde am stat șapte zile.
7. În ziua dintâi a săptămânii, eram adunați laolaltă ca să frângem pâinea. Pavel, care trebuia să plece a doua zi, vorbea ucenicilor și și-a lungit vorbirea până la miezul nopții.
8. În odaia de sus, unde eram adunați, erau multe lumini.
9. Și un tânăr, numit Eutih, care ședea pe fereastră, a adormit de-a binelea în timpul lungii vorbiri a lui Pavel; biruit de somn, a căzut jos din catul al treilea și a fost ridicat mort.

10. Dar Pavel s-a coborât, s-a repezit spre el, l-a luat în brațe și a zis: "Nu vă tulburați, căci sufletul lui este în el."

11. După ce s-a suit iarăși, a frânt pâinea, a cinat și a mai vorbit multă vreme până la ziuă. Apoi a plecat.

12. Flăcăul a fost adus viu, și lucrul acesta a fost pricina unei mari mângâieri.

13. Noi am venit înaintea lui Pavel la corabie și am plecat cu corabia la Asos, unde ne învoiserăm să ne întâlnim din nou; pentru că el trebuia să facă drumul pe jos.

14. Când s-a întâlnit cu noi în Asos, l-am luat în corabie și ne-am dus la Mitilene.

15. De aici am mers pe mare, și a doua zi am ajuns în fața insulei Chios. În ziua următoare, de-abia am atins Samos, ne-am oprit în Troghilion, și a doua zi am venit la Milet.

16. Pavel se hotărâse să treacă pe lângă Efes, fără să se oprească aici, ca să nu piardă vremea în Asia; căci se grăbea ca, dacă-i va fi cu puțință, să fie în Ierusalim de ziua Cincizecimii.

17. Însă din Milet, Pavel a trimis la Efes și a chemat pe prezbiterii bisericii.

18. Când au venit la el, le-a zis: "Știți cum m-am purtat cu voi în toată vremea, din ziua dintâi în care am pus piciorul pe pământul Asiei.

19. Am slujit Domnului cu toată smerenia, cu multe lacrimi și în mijlocul încercărilor pe care mi le ridicau uneltirile iudeilor.

20. Știți că n-am ascuns nimic din ce vă era de folos și nu m-am temut să vă propovăduiesc și să vă învăț înaintea norodului și în case

21. și să vestesc iudeilor și grecilor pocăința față de Dumnezeu și credința în Domnul nostru Iisus Hristos.

22. Și acum, iată că, împins de Duhul, mă duc la Ierusalim, fără să știu ce mi se va întâmpla acolo.

23. Numai Duhul Sfânt mă înștiințează din cetate în cetate că mă așteaptă lanțuri și necazuri.

24. Dar eu nu țin numaidecât la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba pe care am primit-o de la Domnul Iisus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu.

25. Și acum, știu că nu-mi veți mai vedea fața, voi toți aceia în mijlocul cărora am umblat propovăduind Împărăția lui Dumnezeu.

26. De aceea vă mărturisesc astăzi că sunt curat de sângele tuturor.

27. Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.

28. Luați seama, dar, la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi, ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său.

29. Știu bine că, după plecarea mea, se vor vâri între voi lupi răpitori, care nu vor

cruța turma;

30. și se vor scula din mijlocul vostru oameni care vor învăța lucruri stricăcioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor.

31. De aceea vegheați și aduceți-vă aminte că, timp de trei ani, zi și noapte, n-am încetat să sfătuiesc cu lacrimi pe fiecare din voi.

32. Și acum, fraților, vă încredințez în mâna lui Dumnezeu și a Cuvântului harului Său care vă poate zidi sufletește și vă poate da moștenirea împreună cu toți cei sfințiți.

33. N-am râvnit nici la argintul, nici la aurul, nici la hainele cuiva.

34. Singuri știți că mâinile acestea au lucrat pentru trebuințele mele și ale celor ce erau cu mine.

35. În toate privințele v-am dat o pildă și v-am arătat că, lucrând astfel, trebuie să ajutați pe cei slabi și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Iisus, care însuși a zis: "Este mai ferice să dai decât să primești."

36. După ce a vorbit astfel, a îngenunchat și s-a rugat împreună cu ei toți.

37. Și au izbucnit cu toții în lacrimi, au căzut pe grumazul lui Pavel și l-au sărutat.

38. Căci erau întristați mai ales de vorba pe care le-o spusese el, că nu-i vor mai vedea fața. Și l-au petrecut până la corabie.

CAPITOLUL 21

1. După ce ne-am smuls din brațele lor, am plecat pe apă și ne-am dus drept la Cos, a doua zi la Rodos, și de-acolo la Patara.
2. Am găsit o corabie, care avea să treacă în Fenicia, ne-am suit în ea și am plecat.
3. Am trecut prin fața insulei Cipru, am lăsat-o la stânga și ne-am urmat drumul spre Siria; apoi ne-am dat jos în Tir, unde avea să se descarce corabia.
4. Acolo am găsit pe ucenici și am rămas șapte zile. Ucenicii, prin Duhul, ziceau lui Pavel să nu se suie la Ierusalim.
5. Dar când s-au împlinit zilele, am plecat și ne-am văzut de drum; și ne-au petrecut toți, cu nevestele și copiii, până afară din cetate. Am îngenuncheat pe mal și ne-am rugat.
6. Apoi ne-am luat ziua bună unii de la alții, și noi ne-am suit în corabie, iar ei s-au întors acasă.
7. După ce ne-am isprăvit călătoria pe mare, din Tir am plecat la Ptolemaida, unde am urat de bine fraților și am stat la ei o zi.
8. A doua zi, am plecat și am ajuns la Cezareea. Am intrat în casa lui Filip evanghelistul, care era unul din cei șapte, și am găzduit la el.
9. El avea patru fete fecioare care proceau.
10. Fiindcă stăteam de mai multe zile acolo, un proroc, numit Agab, s-a coborât din Iudeea

11. și a venit la noi. A luat brâul lui Pavel, și-a legat picioarele și mâinile și a zis: "Iată ce zice Duhul Sfânt: "Așa vor lega iudeii în Ierusalim pe omul acela al cui este brâu acesta și-l vor da în mâinile Neamurilor."

12. Când am auzit lucrul acesta, atât noi, cât și cei de acolo, am rugat pe Pavel să nu se suie la Ierusalim.

13. Atunci Pavel a răspuns: "Ce faceți de plângeți așa și-mi rupeți inima? Eu sunt gata nu numai să fiu legat, dar chiar să și mor în Ierusalim pentru Numele Domnului Iisus."

14. Dacă am văzut că nu-l putem îndupleca, n-am mai stăruit și am zis: "Facă-se voia Domnului!"

15. După zilele acelea, ne-am pregătit de plecare și ne-am suit la Ierusalim.

16. Câțiva ucenici din Cezareea au venit și ei cu noi și ne-au dus la unul numit Mnason, din Cipru, vechi ucenic, la care aveam să găzduim.

17. Când am ajuns la Ierusalim, frații ne-au primit cu bucurie.

18. A doua zi, Pavel a mers cu noi la Iacov, și toți prezbiterii s-au adunat acolo.

19. După ce le-a dat ziua bună, le-a istorisit cu de-amănuntul ce făcuse Dumnezeu în mijlocul Neamurilor prin slujba lui.

20. Când l-au auzit, au proslăvit pe Dumnezeu. Apoi i-au zis: "Vezi, frate, câte mii de iudei au crezut, și toți sunt plini de râvnă pentru Lege.

21. Dar ei au auzit despre tine că înveți pe toți iudeii care trăiesc printre Neamuri să se lepede de Moise, că le zici să nu-și taie copiii împrejur și să nu trăiască potrivit cu obiceiurile.

22. Ce este de făcut? Negreșit, mulțimea are să se adune, căci vor auzi că ai venit.

23. Deci fă ce-ți vom spune noi. Avem aici patru bărbați care au făcut o juruință.

24. Ia-i cu tine, curăță-te împreună cu ei și cheltuie tu pentru ei, ca să-și radă capul. Și astfel vor cunoaște toți că nu este nimic adevărat din cele ce au auzit despre tine, ci că și tu umbli întocmai după rânduială și păzești Legea.

25. Cu privire la Neamurile care au crezut, noi am hotărât și le-am scris că trebuie să se ferească de lucrurile jertfite idolilor, de sânge, de dobitoace sugrumate și de curvie."

26. Atunci Pavel a luat pe oamenii aceia, s-a curățat și a intrat cu ei a doua zi în Templu, ca să vestească sfârșitul zilelor curățării când se va aduce jertfă pentru fiecare din ei.

27. Către sfârșitul celor șapte zile, iudeii din Asia, când au văzut pe Pavel în Templu, au întărâtat tot norodul, au pus mâinile pe el

28. și au început să strige: "Bărbați israeliți, dați ajutor! Iată omul care propovăduiește pretutindeni și în toată lumea împotriva norodului, împotriva Legii și împotriva Locașului acestuia; ba

încă a vârât și pe niște greci în Templu și a spurcat acest Locaș sfânt."

29. În adevăr, văzuseră mai înainte pe Trofim, efeseanul, împreună cu el în cetate și credeau că Pavel îl băgase în Templu.

30. Toată cetatea s-a pus în mișcare și s-a strâns norodul din toate părțile. Au pus mâna pe Pavel și l-au scos afară din Templu, ale cărui uși au fost încuiate îndată.

31. Pe când încercau să-l omoare, s-a dus vestea la căpitanul oștii că tot Ierusalimul s-a tulburat.

32. Acesta a luat îndată ostași și sutași și a alergat la ei. Când au văzut pe căpitan și pe ostași, au încetat să mai bată pe Pavel.

33. Atunci căpitanul s-a apropiat, a pus mâna pe el și a poruncit să-l lege cu două lanțuri. Apoi a întrebat cine este și ce a făcut.

34. Dar unii strigau într-un fel, alții în alt fel prin mulțime; fiindcă nu putea deci să înțeleagă adevărul, din pricina zarvei, a poruncit să-l ducă în cetățuie.

35. Când a ajuns pe trepte, Pavel a trebuit să fie dus de ostași, din pricina îmbulzelii norodului întărâtat;

36. căci mulțimea norodului se ținea după el și striga: "La moarte cu el!"

37. Tocmai când era să fie băgat în cetățuie, Pavel a zis căpitanului: "Îmi este îngăduit să-ți spun ceva?" Căpitanul a răspuns: "Știi grecește?"

38. Nu cumva ești egipteanul acela care s-a răsculat acum în urmă și a dus în pustiu pe cei patru mii de tâlhari?"

39. "Eu sunt iudeu", a spus Pavel, "din Tarsul din Cilicia, cetățean al unei cetăți nu fără însemnătate. Te rog, dă-mi voie să vorbesc norodului."

40. După ce i-a dat voie căpitanul, Pavel a stat în picioare pe trepte și a făcut semn norodului cu mâna. S-a făcut o mare tăcere, și Pavel le-a vorbit în limba evreiască astfel:

CAPITOLUL 22

1. "Fraților și părinților, ascultați acum cuvântul meu de apărare față de voi!"
2. Când au auzit ei că le vorbește în limba evreiască, au ținut și mai multă liniște. Și Pavel a zis:
3. "Eu sunt iudeu, născut în Tarsul Ciliciei; dar am fost crescut în cetatea aceasta, am învățat la picioarele lui Gamaliel să cunosc cu de-amănuntul Legea părinților noștri și am fost tot atât de plin de râvnă pentru Dumnezeu, cum sunteți și voi toți azi.
4. Am prigonit până la moarte această Cale, am legat și am pus în temniță bărbați și femei;
5. marele preot și tot soborul bătrânilor îmi sunt martori. Am luat chiar și scrisori de la ei către frații din Damasc, unde m-am dus să aduc legați la Ierusalim pe cei ce se aflau acolo, ca să fie pedepsiți.
6. Când eram pe drum și mă apropiam de Damasc, deodată, pe la amiază, a strălucit împrejurul meu o mare lumină din cer.
7. Am căzut la pământ și am auzit un glas care-mi zicea: "Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?"
8. "Cine ești, Doamne?", am răspuns eu. Și El mi-a zis: "Eu sunt Iisus din Nazaret pe care-L prigonești."
9. Cei ce erau cu mine au văzut bine lumina și s-au înfricoșat; dar n-au auzit glasul Celui ce vorbea.
10. Atunci am zis: "Ce să fac, Doamne?" "Scoală-te", mi-a răspuns Domnul,

"du-te în Damasc și acolo ți se va spune ce trebuie să faci."

11. "Fiindcă nu puteam să văd nimic, din pricina strălucirii luminii aceleia, cei ce erau cu mine m-au luat de mână și așa am ajuns în Damasc.

12. Și a venit la mine un om, numit Anania, bărbat temător de Dumnezeu după Lege, și pe care toți iudeii care locuiesc în Damasc îl vorbeau de bine.

13. El mi-a zis: "Frate Saule, capătă-ți din nou vederea!" Chiar în clipa aceea, mi-am căpătat vederea și m-am uitat la el.

14. El mi-a zis: "Dumnezeul părinților noștri te-a ales să cunoști voia Lui, să vezi pe Cel Neprihănit și să auzi cuvinte din gura Lui;

15. căci Îi vei fi martor, față de toți oamenii, pentru lucrurile pe care le-ai văzut și auzit.

16. Și acum, ce zăbovești? Scoală-te, primește botezul și fii spălat de păcatele tale, chemând Numele Domnului."

17. Și mi s-a întâmplat că, după ce m-am întors la Ierusalim, pe când mă rugam în Templu, am căzut într-o răpire sufletească;

18. și am văzut pe Domnul care-mi zicea: "Grăbește-te, ieși iute din Ierusalim, căci nu vor primi mărturisirea ta despre Mine."

19. Și am zis: "Doamne, ei știu că eu băgam în temniță și băteam prin sinagogi pe cei ce cred în Tine

20. și că, atunci când se vărsa sângele

lui Ștefan, martorul Tău, eram și eu de față, îmi uneam încuviințarea mea cu a celorlalți și păzeam hainele celor ce-l omorau."

21. Atunci El mi-a zis: "Du-te, căci te voi trimite departe la Neamuri..."

22. Ei l-au ascultat până la cuvântul acesta. Dar atunci și-au ridicat glasul și au zis: "Ia de pe pământ pe un astfel de om! Nu este vrednic să trăiască!"

23. Și scoteau strigăte, își aruncau hainele și azvârleau cu țărână în văzduh.

24. Căpitanul a poruncit să ducă pe Pavel în cetățuie și să-l cerceteze, bătându-l cu biciul, ca să afle din ce pricină strigau așa împotriva lui.

25. Pe când îl legau cu curele, Pavel a zis sutașului care era de față: "Vă este îngăduit să bateți pe un roman care nu este osândit?"

26. La auzul acestor cuvinte, sutașul s-a dus să dea de știre căpitanului și a zis: "Ce ai de gând să faci? Omul acesta este cetățean roman."

27. Și, când a venit căpitanul, a zis lui Pavel: "Spune-mi, ești roman?" "Da", i-a răspuns el.

28. Căpitanul a zis: "Eu cu o mare sumă de bani am dobândit cetățenia aceasta." "Și eu", a zis Pavel, "sunt chiar născut roman."

29. Numaidecât, cei ce aveau să-l cerceteze prin bătaie au încetat să-l mai necăjească; ba căpitanul, când a aflat că

CAPITOLUL 23

Pavel este roman, s-a temut, pentru că-l legase.

30. A doua zi, fiindcă voia să știe bine pentru ce este pârât de iudei, l-a dezlegat și a poruncit să se adune laolaltă preoții cei mai de seamă și tot soborul; apoi, a adus pe Pavel jos și l-a pus înaintea lor.

1. Pavel s-a uitat țintă la sobor și a zis: "Fraților, eu am viețuit cu toată curăția cugetului meu înaintea lui Dumnezeu, până în ziua aceasta..."

2. Marele preot Anania a poruncit celor ce stăteau lângă el să-l lovească peste gură.

3. Atunci Pavel i-a zis: "Te va bate Dumnezeu, perete vărut! Tu șezi să mă judeci după Lege, și poruncești să mă lovească, împotriva Legii!"

4. Cei ce stăteau lângă el, i-au zis: "Îți bați joc de marele preot al lui Dumnezeu?"

5. Și Pavel a zis: "N-am știut, fraților, că este marele preot; căci este scris: "Pe mai marele norodului tău să nu-l grăiești de rău."

6. Pavel, ca unul care știa că o parte din adunare erau saduchei, iar alta farisei, a strigat în plin sobor: "Fraților, eu sunt fariseu, fiu de fariseu; din pricina nădejzii în învierea morților sunt dat în judecată."

7. Când a zis vorbele acestea, s-a stârnit o neînțelegere între farisei și saduchei, și

adunarea s-a dezbinat.

8. Căci saducheii zic că nu este înviere, nici înger, nici duh, pe când fariseii le mărturisesc pe amândouă.

9. S-a făcut o mare zarvă; și câțiva cărturari din partida fariseilor, s-au sculat în picioare, au început o ceartă aprinsă și au zis: "Noi nu găsim nicio vină în omul acesta; dar dacă i-a vorbit un duh sau un înger...?"

10. Fiindcă gâlceava creștea, căpitanul se temea ca Pavel să nu fie rupt în bucăți de ei. De aceea a poruncit ostașilor să se coboare să-l smulgă din mijlocul lor și să-l ducă în cetățuie.

11. În noaptea următoare, Domnul S-a arătat lui Pavel și i-a zis: "Îndrăznește, Pavele; căci, după cum ai mărturisit despre Mine în Ierusalim, tot așa trebuie să mărturisești și în Roma."

12. La ziuă, iudeii au uneltit și s-au legat cu blestem că nu vor mânca, nici nu vor bea, până nu vor omorî pe Pavel.

13. Cei ce făcuseră legământul acesta erau mai mulți de patruzeci.

14. Ei s-au dus la preoții cei mai de seamă și la bătrâni și le-au zis: "Noi ne-am legat cu mare blestem să nu gustăm nimic până nu vom omorî pe Pavel."

15. Acum, dar, voi, împreună cu soborul, dați de știre căpitanului și rugați-l să-l aducă mâine jos, înaintea voastră, ca și cum ați vrea să-i cercetați pricina mai cu de-amănuntul; și, până să ajungă el, noi

suntem gata să-l omorâm."

16. Fiul surorii lui Pavel a auzit de această cursă, s-a dus în cetățuie și a spus lui Pavel.

17. Pavel a chemat pe unul din sutași și a zis: "Du pe tinerelul acesta la căpitan, căci are să-i spună ceva."

18. Sutașul a luat pe tânăr cu el, l-a dus la căpitan și a zis: "Pavel cel întemnițat m-a chemat și m-a rugat să aduc la tine pe acest tinerel, care are să-ți spună ceva."

19. Căpitanul l-a apucat de mână, l-a luat deoparte și l-a întrebat: "Ce ai să-mi spui?"

20. El a răspuns: "Iudeii s-au sfătuit să te roage să aduci mâine pe Pavel înaintea soborului, ca și cum ai avea să-l cercetezi mai cu de-amănuntul.

21. Tu să nu-i ascuți, pentru că mai mulți de patruzeci dintre ei îl pândesc și s-au legat cu blestem să nu mănânce și să nu bea nimic până nu-l vor omori; acum stau gata și n-așteaptă decât făgăduința ta."

22. Căpitanul a lăsat pe tinerel să plece și i-a poruncit să nu spună nimănui că i-a descoperit aceste lucruri.

23. În urmă, a chemat pe doi sutași și le-a zis: "La ceasul al treilea din noapte, să aveți gata două sute de ostași, șaptezeci de călăreți și două sute de sulitari, ca să meargă până la Cezareea."

24. Le-a poruncit să aducă și dobitoace pentru Pavel, ca să-l pună călare și să-l ducă sănătos și teafăr la dregătorul Felix.

25. Lui Felix i-a scris o scrisoare cu următorul cuprins:

26. "Claudius Lisias către preaalesul dregător Felix: Plecăciune!

27. Acest om pe care l-au prins iudeii era să fie omorât de ei; și eu m-am dus repede cu ostași și l-am scos din mâna lor, căci am aflat că este roman.

28. Am vrut să aflu pricina pentru care-l pârau, și l-am adus înaintea soborului lor.

29. Am găsit că era pârât pentru lucruri privitoare la Legea lor, dar că nu săvârșise nicio nelegiuire care să fie vrednică de moarte sau de lanțuri.

30. Mi s-a dat însă de știre că iudeii îl pândesc ca să-l omoare; l-am trimis îndată la tine și am făcut cunoscut și celor ce-l învinuiesc să-ți spună ție ce au împotriva lui. Fii sănătos."

31. Ostașii, după porunca pe care o primiseră, au luat pe Pavel și l-au dus noaptea până la Antipatrida.

32. A doua zi, au lăsat pe călăreți să-și urmeze drumul înainte cu el, iar ei s-au întors în cetățuie.

33. Ajunși în Cezareea, călăreții au dat scrisoarea în mâna dregătorului și au adus pe Pavel înaintea lui.

34. Dregătorul, după ce a citit scrisoarea, a întrebat din ce ținut este Pavel. Când a aflat că este din Cilicia,

35. "Te voi asculta", a zis el, "când vor veni pârâșii tăi." Și a poruncit să fie păzit în palatul lui Irod.

CAPITOLUL 24

1. După cinci zile, a venit marele preot Anania cu unii din bătrâni și cu un vorbitor, numit Tertul. Au adus înaintea dregătorului plângere împotriva lui Pavel.
2. Pavel a fost chemat, și Tertul a început să-l pârască astfel: "Preaalesule Felix, tu ne faci să ne bucurăm de o pace mare; și neamul acesta a căpătat îmbunătățiri sănătoase prin îngrijirile tale.
3. Lucrul acesta îl mărturisim cu toată mulțumirea, în toată vremea și în tot locul.
4. Dar, ca să nu te țin prea mult, te rog să ascuți, în bunătatea ta, câteva cuvinte.
5. Am găsit pe omul acesta, care este o ciumă: pune la cale răzvrătiri printre toți iudeii de pe tot pământul, este mai marele partidei nazarinilor
6. și a încercat să spurce chiar și Templul. Și am pus mâna pe el. Am vrut să-l judecăm după Legea noastră,
7. dar a venit căpitanul Lisias, l-a smuls din mâinile noastre cu mare silă
8. și a poruncit pârâșilor lui să vină înaintea ta. Dacă-l vei cerceta, tu însuși vei putea afla de la el toate lucrurile de care îl pârâm noi."
9. Iudeii s-au unit la învinuirea aceasta și au spus că așa stau lucrurile.
10. După ce i-a făcut dregătorul semn să vorbească, Pavel a răspuns: "Fiindcă știu că de mulți ani ești judecătorul neamului acestuia, voi răspunde cu încredere pentru apărarea mea.

11. Nu sunt mai mult de douăsprezece zile, te poți încredința de lucrul acesta, de când m-am suit să mă închin la Ierusalim.
12. Nu m-au găsit nici în Templu, nici în sinagogi, nici în cetate, stând de vorbă cu cineva sau făcând răscoală de norod.
13. Așa că n-ar putea dovedi lucrurile de care mă pâresc acum.
14. Îți mărturisesc că slujesc Dumnezeuului părinților mei, după Calea pe care ei o numesc partidă; eu cred tot ce este scris în Lege și în Proroci
15. și am în Dumnezeu nădejdea aceasta, pe care o au și ei înșiși, că va fi o înviere a celor dreți și a celor nedreți.
16. De aceea mă silesc să am totdeauna un cuget curat înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.
17. După o lipsă de mai mulți ani, am venit să aduc milostenii neamului meu și să aduc daruri la Templu.
18. Tocmai atunci niște iudei din Asia m-au găsit curățat în Templu, nu cu gloată, nici cu zarvă.
19. Ei înșiși ar trebui să se înfățișeze înaintea ta și să mă pârescă, dacă au ceva împotriva mea.
20. Sau să spună aceștia singuri de ce nelegiuire m-au găsit vinovat, când am stat înaintea soborului,
21. afară numai doar de strigătul acesta pe care l-am scos în mijlocul lor: "Pentru învierea morților sunt dat eu în judecată astăzi înaintea voastră."

22. Felix, care știa destul de bine despre "Calea" aceasta, i-a amânat zicând: "Am să cercetez pricina voastră când va veni căpitanul Lisias."

23. Și a poruncit sutașului să păzească pe Pavel, dar să-l lase puțin mai slobod și să nu oprească pe nimeni din ai lui să-i slujească sau să vină la el.

24. După câteva zile, a venit Felix cu nevasta sa, Drusila, care era iudeică; a chemat pe Pavel și l-a ascultat despre credința în Hristos Iisus.

25. Dar, pe când vorbea Pavel despre neprihănire, despre înfrânare și despre judecata viitoare, Felix, îngrozit, a zis: "De astă dată, du-te; când voi mai avea prilej, te voi chema."

26. Totodată el trăgea nădejde că Pavel are să-i dea bani; de aceea trimitea și mai des să-l cheme, ca să stea de vorbă cu el.

27. Doi ani au trecut astfel; și, în locul lui Felix, a venit Porcius Festus. Felix a vrut să facă pe placul iudeilor, și a lăsat pe Pavel în temniță.

CAPITOLUL 25

1. Festus, când a venit în ținutul său, după trei zile, s-a suit de la Cezareea în Ierusalim.
2. Preoții cei mai de seamă și fruntașii iudeilor i-au adus plângere împotriva lui Pavel. L-au rugat cu stăruință
3. și i-au cerut, ca un hatâr pentru ei, să trimită să-l aducă la Ierusalim. Prin aceasta îi întindeau o cursă, ca să-l omoare pe drum.
4. Festus a răspuns că Pavel este păzit în Cezareea și că el însuși are să plece în curând acolo.
5. "Deci", a zis el, "cei mai de frunte dintre voi să se coboare împreună cu mine și, dacă este ceva vinovat în omul acesta, să-l părăscă."
6. Festus n-a zăbovit între ei decât opt sau zece zile; apoi s-a coborât la Cezareea. A doua zi, a șezut pe scaunul de judecător și a poruncit să fie adus Pavel.
7. Când a sosit Pavel, iudeii care veniseră de la Ierusalim l-au înconjurat și au adus împotriva lui multe și grele învinuiri pe care nu le puteau dovedi.
8. Pavel a început să se apere și a zis: "N-am păcătuit cu nimic, nici împotriva Legii iudeilor, nici împotriva Templului, nici împotriva cezarului."
9. Festus, care voia să capete bunăvoința iudeilor, drept răspuns, a zis lui Pavel: "Vrei să te sui la Ierusalim și să fii judecat pentru aceste lucruri înaintea mea?"
10. Pavel a zis: "Eu stau înaintea scaunului

de judecată al cezarului; acolo trebuie să fiu judecat. Pe iudei nu i-am nedreptățit cu nimic, după cum știi și tu foarte bine.

11. Dacă am făcut vreo nedreptate sau vreo nelegiuire vrednică de moarte, nu mă dau în lături de la moarte; dar, dacă nu este nimic adevărat din lucrurile de care mă pâărăsc ei, nimeni n-are dreptul să mă dea în mâinile lor. Cer să fiu judecat de cezar."

12. Atunci Festus, după ce s-a chibzuit cu sfetnicii lui, a răspuns: "De cezar ai cerut să fii judecat, înaintea cezarului te vei duce."

13. După câteva zile, împăratul Agripa și Berenice au sosit la Cezareea, ca să ureze de bine lui Festus.

14. Fiindcă au stat acolo mai multe zile, Festus a spus împăratului cum stau lucrurile cu Pavel; și a zis: "Felix a lăsat în temniță pe un om,

15. împotriva căruia, când eram eu în Ierusalim, mi s-au plâns preoții cei mai de seamă și bătrânii iudeilor și i-au cerut osândirea.

16. Le-am răspuns că la romani nu este obiceiul să se dea niciun om, înainte ca cel pârât să fi fost pus față cu pârâșii lui și să fi avut putința să se apere de lucrurile de care este pârât.

17. Ei au venit deci aici; și, fără întârziere, am șezut a doua zi pe scaunul meu de judecător și am poruncit să aducă pe omul acesta.

18. Pârâșii, când s-au înfățișat, nu l-au învinuit de niciunul din lucrurile rele pe care mi le închipuiam eu.

19. Aveau împotriva lui numai niște neînțelegeri cu privire la religia lor și la un oarecare Iisus care a murit și despre care Pavel spunea că este viu.

20. Fiindcă nu știam ce hotărâre să iau în neînțelegerea aceasta, l-am întrebat dacă vrea să meargă la Ierusalim și să fie judecat acolo pentru aceste lucruri.

21. Dar Pavel a cerut ca pricina lui să fie ținută ca să fie supusă hotărârii împăratului, și am poruncit să fie păzit până ce-l voi trimite la cezar."

22. Agripa a zis lui Festus: "Aș vrea să aud și eu pe omul acela." "Măine", a răspuns Festus, "îl vei auzi."

23. A doua zi deci, Agripa și Berenice au venit cu multă fală și au intrat în locul de ascultare împreună cu căpitani și cu oamenii cei mai de frunte ai cetății. La porunca lui Festus, Pavel a fost adus acolo.

24. Atunci Festus a zis: "Împărate Agripa și voi toți care sunteți de față cu noi; uitați-vă la omul acesta, despre care toată mulțimea iudeilor m-a rugat în Ierusalim și aici, strigând că nu trebuie să mai trăiască.

25. Fiindcă am înțeles că n-a făcut nimic vrednic de moarte, și fiindcă singur a cerut să fie judecat de cezar, am hotărât să-l trimit.

CAPITOLUL 26

26. Eu n-am nimic temeinic de scris domnului meu cu privire la el; de aceea l-am adus înaintea voastră, și mai ales înaintea ta, împărate Agripa, ca, după ce se va face cercetarea, să am ce scrie.

27. Căci mi se pare fără noimă să trimit pe un întemnițat, fără să arăt de ce este pârât."

1. Agripa a zis lui Pavel: "Ai voie să te aperi!" Pavel a întins mâna și a început să se apere astfel:

2. "Mă socotesc fericit, împărate Agripa, că am să mă apăr astăzi înaintea ta pentru toate lucrurile de care sunt pârât de iudei;

3. căci tu cunoști foarte bine toate obiceiurile și neînțelegerile lor. De aceea, te rog să mă ascuți cu îngăduință.

4. Viața mea, din cele dintâi zile ale tinereții mele, este cunoscută de toți iudeii, pentru că am petrecut-o în Ierusalim, în mijlocul neamului meu.

5. Dacă vor să mărturisească, ei știu de la început că am trăit ca fariseu, după cea mai îngustă partidă a religiei noastre.

6. Și acum sunt dat în judecată pentru nădejdea făgăduinței pe care a făcut-o Dumnezeu părinților noștri

7. și a cărei împlinire o așteaptă cele douăsprezece seminții ale noastre care slujesc necurmat lui Dumnezeu, zi și noapte. Pentru această nădejde,

împărate, sunt pârât eu de iudei!

8. Ce? Vi se pare de necrezut că Dumnezeu învie morții?

9. Și eu, ce-i drept, credeam că trebuie să fac multe lucruri împotriva Numelui lui Iisus din Nazaret,

10. și așa am și făcut în Ierusalim. Am aruncat în temniță pe mulți sfinți, căci am primit puterea aceasta de la preoții cei mai de seamă; și, când erau osândiți la moarte, îmi dădeam și eu votul împotriva lor.

11. I-am pedepsit adesea în toate sinagogile și îmi dădeam toată silința ca să-i fac să hulească. În pornirea mea nebună împotriva lor, îi prigoneam până și în cetățile străine.

12. În acest scop, m-am dus la Damasc, cu putere și învoire de la preoții cei mai de seamă.

13. Pe la amiază, împărate, pe drum, am văzut strălucind împrejurul meu și împrejurul tovarășilor mei o lumină din cer, a cărei strălucire întrecea pe a soarelui.

14. Am căzut cu toții la pământ; și eu am auzit un glas care-mi zicea în limba evreiască: "Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești? Îți este greu să arunci cu piciorul înapoi în vârful unui țepuș."

15. "Cine ești, Doamne?", am răspuns eu. Și Domnul a zis: "Eu sunt Iisus pe care-L prigonești.

16. Dar scoală-te și stai în picioare; căci M-am arătat ție, ca să te pun slujitor și martor atât al lucrurilor pe care le-ai văzut, cât și al lucrurilor pe care Mă vei vedea făcându-le.

17. Te-am ales din mijlocul norodului acestuia și din mijlocul Neamurilor la care te trimit,

18. ca să le deschizi ochii, să se întoarcă de la întuneric la lumină, și de sub puterea Satanei la Dumnezeu; și să primească, prin credința în Mine, iertare de păcate și moștenirea împreună cu cei sfințiți."

19. De aceea, împărate Agripa, n-am vrut să mă împotrivesc vedeniei cerești.

20. Ci am propovăduit întâi celor din Damasc, apoi în Ierusalim, în toată Iudeea și la Neamuri, să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu și să facă fapte vrednice de pocăința lor.

21. Iată de ce au pus iudeii mâna pe mine în Templu și au căutat să mă omoare.

22. Dar, mulțumită ajutorului lui Dumnezeu, am rămas în viață până în ziua aceasta; și am mărturisit înaintea celor mici și celor mari, fără să mă depărtez cu nimic de la ce au spus Prorocii și Moise că are să se întâmple;

23. și anume, că Hristosul trebuie să pătimească și că, după ce va fi Cel dintâi din învierea morților, va vesti lumină norodului și Neamurilor."

24. Pe când vorbea el astfel ca să se apere, Festus a zis cu glas tare: "Pavele,

ești nebun! Învățătura ta cea multă te face să dai în nebunie."

25. "Nu sunt nebun, preaalesule Festus", a răspuns Pavel, "dimpotrivă, rostesc cuvinte adevărate și chibzuite.

26. Împăratul știe aceste lucruri și de aceea îi vorbesc cu îndrăzneală; căci sunt încredințat că nu-i este nimic necunoscut din ele, fiindcă nu s-au petrecut într-un colț!

27. Crezi tu în Proroci, împărate Agripa?... Știu că crezi."

28. Și Agripa a zis lui Pavel: "Curând mai vrei tu să mă îndupleci să mă fac creștin!"

29. "Fie curând, fie târziu", a răspuns Pavel, "să dea Dumnezeu ca nu numai tu, ci toți cei ce mă ascultă astăzi să fiți așa cum sunt eu, afară de lanțurile acestea."

30. Împăratul, dregătorul, Berenice și toți cei ce ședeau împreună cu ei s-au sculat.

31. Și când au plecat, ziceau unii către alții: "Omul acesta n-a făcut nimic vrednic de moarte sau de închisoare."

32. Și Agripa a zis lui Festus: "Omului acestuia i s-ar fi putut da drumul, dacă n-ar fi cerut să fie judecat de cezar."

CAPITOLUL 27

1. După ce s-a hotărât să plecăm cu corabia în Italia, pe Pavel și pe alți câțiva întemnițați i-au dat pe mâna unui sutaș al cetei de ostași Augusta, numit Luliu.
2. Ne-am suit într-o corabie de la Adramit, care avea să meargă pe coasta Asiei, și am pornit. Aveam cu noi pe Aristarh macedoneanul din Tesalonic.
3. A doua zi, am ajuns la Sidon; și Luliu, care se purta omenos cu Pavel, i-a dat voie să meargă pe la prietenii săi și să fie îngrijit de ei.
4. După ce am plecat de acolo, am plutit pe lângă Cipru, pentru că vânturile erau potrivnice.
5. După ce am trecut marea care scaldă Cilicia și Pamfilia, am ajuns la Mira în Licia.
6. Acolo sutașul a găsit o corabie din Alexandria, care mergea în Italia, și ne-a suit în ea.
7. Timp de mai multe zile, am mers încet cu corabia, și nu fără greutate am atins înălțimea Cnid, unde nu ne-a lăsat vântul să ne oprim. Am trecut pe la capătul Cretei, alături de Salmona.
8. De abia am mers cu corabia pe marginea insulei și am ajuns la un loc numit "Limanuri bune", de care era aproape cetatea Lasea.
9. Trecuse destul de multă vreme, și călătoria pe mare se făcea primejdioasă, pentru că trecuse chiar și vremea "postului". De aceea Pavel a înștiințat pe

ceilalți

10. și le-a zis: "Oamenilor, călătoria văd că nu se va face fără primejdie și fără multă pagubă, nu numai pentru încărcătură și pentru corabie, dar chiar și pentru viețile noastre."

11. Sutașul a ascultat mai mult de cârmaci și de stăpânul corăbiei decât de vorbele lui Pavel.

12. Și, fiindcă limanul nu era bun de iernat, cei mai mulți au fost de părere să plece cu corabia de acolo, ca să încerce să ajungă la Fenix, liman din Creta, așezat spre miazăzi-apus și spre miazănoapte-apus, ca să ierneze acolo.

13. Începuse să sufle un vânt ușor de miazăzi; și, ca unii care se credeau stăpâni pe țintă, au ridicat ancorele și au pornit cu corabia pe marginea Cretei.

14. Dar nu după multă vreme, s-a dezlănțuit asupra insulei un vânt furtunos, numit Eurachilon.

15. Corabia a fost luată de el, fără să poată lupta împotriva vântului, și ne-am lăsat duși în voia lui.

16. Am trecut repede pe la partea de jos a unui ostrov, numit Clauda, și abia am putut să punem mâna pe luntre.

17. După ce au ridicat-o în sus, au întrebuintat mijloace de ajutor, au încins corabia cu frânghii; și, de teamă să nu cadă peste Sirta, au lăsat pânzele în jos. Astfel s-au lăsat mânați de vânt.

18. Fiindcă eram bătuți foarte tare de furtună, a doua zi au început să arunce în mare încărcătura din corabie,

19. și a treia zi, noi, cu mâinile noastre, am lepădat uneltele corăbiei.

20. Soarele și stelele nu s-au văzut mai multe zile, și furtuna era așa de puternică încât la urmă pierdusem orice nădejde de scăpare.

21. Oamenii nu mâncaseră de multă vreme. Atunci Pavel s-a sculat în mijlocul lor și a zis: "Oamenilor, trebuia să mă ascultați și să nu fi pornit cu corabia din Creta, ca să fi scăpat de această primejdie și de această pagubă.

22. Acum vă sfătuiesc să fiți cu voie bună; pentru că niciunul din voi nu va pieri; și nu va fi altă pierdere decât a corăbiei.

23. Un înger al Dumnezeului, al căruia sunt eu și căruia Îi slujesc, mi s-a arătat azi-noapte

24. și mi-a zis: "Nu te teme, Pavele; tu trebuie să stai înaintea cezarului; și iată că Dumnezeu ți-a dăruit pe toți cei ce merg cu corabia împreună cu tine."

25. De aceea, oamenilor, liniștiți-vă, căci am încredere în Dumnezeu că se va întâmpla așa cum mi s-a spus.

26. Dar trebuie să dăm peste un ostrov."

27. În noaptea a paisprezecea, pe când eram împinși încoace și încolo cu corabia pe marea Adriatică, pe la miezul nopții, marinarii au bănuț că se apropie de pământ.

28. Au măsurat adâncimea apei și au găsit douăzeci de stânjeni; au mers puțin mai departe, au măsurat-o din nou și au găsit cincisprezece stânjeni.

29. De teamă să nu se lovească de stânci, au aruncat patru ancore înspre cârma corăbiei și doreau să se facă ziuă.

30. Dar, deoarece corăbierii căutau să fugă din corabie și slobozeau luntrea în mare, sub cuvânt că ar vrea să arunce ancorele înspre partea dinainte a corăbiei,

31. Pavel a zis sutașului și ostașilor: "Dacă oamenii aceștia nu vor rămâne în corabie, nu puteți fi scăpați."

32. Atunci ostașii au tăiat funiile luntrei și au lăsat-o să cadă jos.

33. Înainte de ziuă, Pavel a rugat pe toți să mănânce și a zis: "Astăzi sunt paisprezece zile de când stați mereu de veghe și n-ați luat nimic de mâncare în gură.

34. De aceea vă rog să mâncați, căci lucrul acesta este pentru scăparea voastră; și nu vi se va pierde niciun păr din cap."

35. După ce a spus aceste vorbe, a luat pâine, a mulțumit lui Dumnezeu înaintea tuturor, a frânt-o și a început să mănânce.

36. Toți s-au îmbărbătat atunci și au luat și ei de au mâncat.

37. În corabie eram de toți două sute șaptezeci și șase de suflete.

38. După ce s-au săturat, au ușurat corabia, aruncând grâul în mare.

39. Când s-a făcut ziuă, n-au cunoscut pământul; dar au văzut de departe un golf

care avea maluri nisipoase și au hotărât să împingă corabia într-acolo, dacă va fi cu putință.

40. Au tăiat ancorele, ca să le sloboadă în mare, și au slăbit în același timp funiile cârmelor; apoi au ridicat ventrila cea mică după suflarea vântului și s-au îndreptat spre mal.

41. Dar au dat peste o limbă de pământ, unde s-a înfipt corabia; și partea dinainte a corăbiei s-a împlântat și stătea neclintită, pe când partea dinapoi a început să se rupă de izbitura valurilor.

42. Ostașii au fost de părere să omoare pe cei întemnițați, ca să nu scape vreunul prin înot.

43. Sutașul însă, care voia să scape pe Pavel, i-a oprit de la gândul acesta. A poruncit ca cei ce pot înota să se arunce de pe corabie în apă și să iasă cei dintâi la pământ;

44. iar ceilalți să se așeze unii pe scânduri, iar alții pe frânturi de corabie, și așa s-a făcut că au ajuns toți teferi la uscat.

CAPITOLUL 28

1. După ce am scăpat de primejdie, am aflat că ostrovul se chema Malta.
2. Barbarii ne-au arătat o bunăvoință puțin obișnuită; ne-au primit pe toți la un foc mare, pe care-l aprinseseră din pricină că ploua și se lăsase un frig mare.
3. Pavel strânsese o grămadă de mărcini și-i puse pe foc; o năpârcă a ieșit afară din pricina căldurii și s-a lipit de mâna lui.
4. Barbarii, când au văzut năpârca spânzurată de mâna lui, au zis unii către alții: "Cu adevărat omul acesta este un ucigaș, căci "Dreptatea" nu vrea să-l lase să trăiască, măcar că a fost scăpat din mare."
5. Pavel a scuturat năpârca în foc și n-a simțit niciun rău.
6. Oamenii aceia se așteptau să-l vadă umflându-se sau căzând deodată mort; dar, după ce au așteptat mult și au văzut că nu i se întâmplă niciun rău, și-au schimbat părerea și ziceau că este un zeu.
7. În împrejurimi erau moșiile mai marelui ostrovului, numit Publius. El ne-a primit și ne-a ospătat cu cea mai mare bunăvoință trei zile.
8. Tatăl lui Publius zăcea atunci în pat, bolnav de friguri și de urdinare. Pavel s-a dus la el, s-a rugat, a pus mâinile peste el și l-a vindecat.
9. Atunci au venit și ceilalți bolnavi din ostrovul acela și au fost vindecați.
10. Ni s-a dat mare cinste; și, la plecarea noastră cu corabia, ne-au dat tot ce ne

trebuia pentru drum.

11. După o ședere de trei luni, am pornit cu o corabie din Alexandria care iernase în ostrov și care purta semnul Dioscurilor.

12. Am ajuns la Siracusa și am rămas acolo trei zile.

13. De acolo, am mers înainte pe lângă coastă și am venit la Regio; iar a doua zi, fiindcă sufla vântul de miazăzi, după două zile am venit la Puzole,

14. unde am dat peste niște frați care ne-au rugat să mai rămânem șapte zile cu ei. Și așa am ajuns la Roma.

15. Din Roma ne-au ieșit înainte, până în "Forul lui Apiu" și până la "Cele trei cârciumi", frații care auziseră despre noi. Când i-a văzut Pavel, a mulțumit lui Dumnezeu și s-a îmbărbătat.

16. Când am ajuns la Roma, sutașul a dat pe cei întemnițați căpitanului străjerilor palatului, iar lui Pavel i s-a îngăduit să rămână într-un loc deosebit, cu un ostaș care-l păzea.

17. După trei zile, Pavel a chemat pe mai marii iudeilor; și, când s-au adunat, le-a zis: "Fraților, fără să fi făcut ceva împotriva norodului sau obiceiurilor părinților noștri, am fost băgat la închisoare în Ierusalim, și de acolo am fost dat în mâinile romanilor.

18. După ce m-au supus la cercetare, ei aveau de gând să-mi dea drumul, pentru că nu era în mine nicio vină vrednică de moarte.

19. Dar iudeii s-au împotrivit, și am fost

silit să cer să fiu judecat de cezăr, fără să am de altfel niciun gând să părăsesc neamul meu.

20. De aceea, v-am chemat să vă văd și să vorbesc cu voi; căci din pricina nădejzii lui Israel port eu acest lanț."

21. Ei i-au răspuns: "Noi n-am primit din Iudeea nicio scrisoare cu privire la tine și n-a venit aici niciun frate care să fi spus sau să fi vorbit ceva rău despre tine.

22. Dar am vrea să auzim părerea ta, pentru că știm că partida aceasta pretutindeni stârnește împotrivire."

23. I-au hotărât o zi și au venit mai mulți la locuința lui. Pavel le-a vestit Împărăția lui Dumnezeu, le-a adus dovezi și a căutat să-i încredințeze, prin Legea lui Moise și prin Proroci, despre lucrurile privitoare la Iisus. Vorbirea ținea de dimineața până seara.

24. Unii au crezut ce le spunea el, iar alții n-au crezut.

25. Fiindcă ei au plecat acasă în neînțelegere unii cu alții, Pavel n-a adăugat decât aceste vorbe: "Bine a spus Duhul Sfânt prin prorocul Isaia către părinții voștri,

26. când a zis: "Du-te la poporul acesta și zi-i: "Veți auzi cu urechile voastre, și nu veți înțelege; cu ochii voștri veți privi, și nu veți vedea.

27. Căci inima acestui norod s-a împietrit; ei aud greu cu urechile, și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă

cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec."

28. Să știți, dar, că mântuirea aceasta a lui Dumnezeu a fost trimisă neamurilor, și o vor asculta."

29. Când a zis aceste vorbe, iudeii au plecat, vorbind cu aprindere între ei.

30. Pavel a rămas doi ani întregi într-o casă pe care o luase cu chirie. Primea pe toți care veneau să-l vadă,

31. propovăduia Împărăția lui Dumnezeu și învăța pe oameni, cu toată îndrăzneala și fără nicio piedică, cele privitoare la Domnul Iisus Hristos.

ANEXA 1:

TABEL CRONOLOGIC FAPTELE APOSTOLILOR

30 AD	Înălțarea	<i>Fapte 1</i>
30 AD	Alegerea lui Matias	<i>Fapte 1:12</i>
30 AD	Coborârea Duhului Sfânt la Rusalii	<i>Fapte 2</i>
30 AD	Predicarea și vindecările făcute de Petru	<i>Fapte 3</i>
30 AD	Petru și Ioan arestați și eliberați	<i>Fapte 4</i>
30 AD	Credincioșii au totul la comun	<i>Fapte 4:32</i>
30 AD	Moartea lui Anania și Safira	<i>Fapte 5</i>
30 AD	Apostolii predică și vindecă	<i>Fapte 5:11</i>
31 AD	Discursul și uciderea cu pietre a lui Ștefan	<i>Fapte 6, 7</i>
31 AD	Saul persecută biserica	<i>Fapte 8</i>
31 AD	Filip în Samaria	<i>Fapte 8:3</i>
31 AD	Simon vrăjitorul	<i>Fapte 8:9</i>
31 AD	Filip și famenul etiopian	<i>Fapte 8:26</i>
34 AD	Convertirea lui Saul	<i>Fapte 9</i>
37 AD	Petru predică neamurilor	<i>Fapte 10, 11</i>
42 AD	Barnaba este trimis în Antiohia	<i>Fapte 11:22</i>
42 AD	Petru eliberat din închisoare de către înger	<i>Fapte 12</i>
44 AD	Moartea lui Irod Agripa	<i>Fapte 12:20</i>
48 AD	Prima călătorie misionară a lui Pavel	<i>Fapte 13</i>
48 AD	Pavel predică în Antiohia Pisidiei	<i>Fapte 13:14</i>
48 AD	Pavel și Barnaba în Iconia	<i>Fapte 14</i>
48 AD	Pavel și Barnaba în Listra și Derbe	<i>Fapte 14:8</i>
48 AD	Pavel și Barnaba se întorc în Antiohia Siriană	<i>Fapte 14:21</i>
48 AD	Întoarcerea în Antiohia Siriană	<i>Fapte 14:24</i>
48 AD	Consiliul de la Ierusalim	<i>Fapte 15</i>

49 AD	A doua călătorie misionară a lui Pavel	<i>Fapte 15:36</i>
49 AD	Pavel în Filipi	<i>Fapte 16</i>
49 AD	Pavel în Tesalonic, Berea și Atena	<i>Fapte 17</i>
51 AD	Pavel în Corint	<i>Fapte 18</i>
54 AD	Pavel în Efes	<i>Fapte 19</i>
57 AD	Pavel în Macedonia și Grecia	<i>Fapte 20</i>
59 AD	Pavel se întoarce la Ierusalim	<i>Fapte 21 - 23</i>
60 AD	Pavel înțemnițat în Cezareea	<i>Fapte 24</i>
62 AD	Pavel înaintea lui Festus	<i>Fapte 25</i>
62 AD	Pavel înaintea lui Agripa	<i>Fapte 26</i>
62 AD	Pavel navighează spre Roma	<i>Fapte 27</i>
62 AD	Naufragiul	<i>Fapte 27:13</i>
62 AD	Pavel pe insula Malta	<i>Fapte 28</i>
62 AD	Pavel predică la Roma	<i>Fapte 28:11</i>

Sursa: <https://biblehub.com/timeline/Acts/1.htm>

ANEXA 3

